

1935 - 2010

Het had zo maar kunnen zijn dat de Alphense Schaakclub ASC al 5 jaar ouder is dan we nu allemaal aannemen. Alleen na de geboorte van de Alphense Schaakclub in 1930 ging er kennelijk iets mis in 1932.

Volgens de krant "Nieuw Leidsch Dagblad" van 16 oktober 1930 is in dat jaar, in oktober, de Alphense Schaakclub opgericht, waarbij onder andere de Kemp's Boekhandel wordt genoemd. In 1931 wordt ook in de regio gespeeld, onder andere tegen Woubrugge. Hier spelen de heren C. en D. Brunt mee die kennelijk ook na 1935 een rol gaan spelen bij de (latere) Alphense Schaakclub.

SCHAKEN		
Wedstrijd te Woubrugge.		
De Alphense Schaakclub speelde te Woubrugge een return-match aan 11 bordden tegen de Woubrugsche Schaakclub, met den navolgenden uitslag.		
Woubrugge—Alphen		
1	Zijdeveld—Biersteker	1—0
2	C. Brunt—Admiraal	0—1
3	D. Stoof—J. Basie	0—1
4	D. Brunt—Scheepmaker	afgebr.
5	P. Meirik—M. v. d. Hoek Jr.	0—1
6	Dr. Loth—J. van Wijk	0—1
7	P. Groot—C. den Ouden	0—1
8	J. Cochove—Th. Basie	1—0
9	J. Jobsen—C. Geel	0—1
10	J. v. Klaveren—v. Hellemond	0—1
11	J. le Feber—v. Buren	0—1
Totaal..		2—8
Aldus een schitterende overwinning voor Alphen.		

Op 24 oktober 1932 wordt nog in het "Nieuw Leidsch Dagblad" bericht over het nieuwe bestuur en de bestaande plannen, maar daarna wordt niets meer vernomen over de Alphense Schaakclub, tot opnieuw de oprichting in 1935, de startdatum van het huidige ASC.

Voorwoord

Dit seizoen vieren we het heuglijke feit dat de Alphense Schaakclub ASC 75 jaar bestaat! Om daar wat meer inhoud aan te geven, ben ik ons archief gaan doornemen om te bekijken hoe het verleden van de club er uitziet. U zult in dit boekwerkje kunnen zien dat er pieken en dalen zijn geweest, zowel in aantallen leden, in activiteiten, in onderlinge ruzies (die hebben we er maar uitgelaten) in mooie resultaten, enz. En dan zie je ook hoeveel werk is verzet door veel leden en vele bestuurders!

De Alphense Schaakclub ASC heeft een echte bloeiperiode in de vorige eeuw doorgemaakt, tot een 200-tal leden en aspirantleden! Maar je moet je daarbij realiseren dat in het verre verleden de TV nog niet aanwezig was in het huishouden, er aansprekende schakers in Nederland waren als Euwe en later Timman en Böhm. Bovendien is aan het eind van de vorige eeuw het internet en het internetschaken doorgebroken, altijd beschikbaar, lage of geen kosten, kortom een geweldige concurrent voor het gewone clubleven, zeker voor de jeugdigen. Dit wil overigens niet zeggen dat de jongere jeugd niet geïnteresseerd is in schaken, integendeel, de deelname aan het schaken op de basisscholen is nog steeds erg populair.

Als ik kijk naar de laatste 10 jaar, moet ik constateren dat ASC een relatief kleine club is geworden met helaas weinig jeugdleden. Voor een plaats met circa 80.000 inwoners nogal teleurstellend! Niet dat wij met z'n allen, bestuur en leden, niet ons best hebben gedaan, en nog steeds doen, om het tij te keren.

Ik herinner u aan de acties, met de bezielende input van Ada van der Giessen, om bij iedereen in de wijk de Horsten een folder in de bus te stoppen, in totaal een 2.000-tal. Met helaas een zeer beperkt resultaat. Ook op haar initiatief hebben we een aantal jaren het Nederlands Kampioenschap Snelschaken voor Dames georganiseerd.

Kan ik dus nu als voorzitter echt gelukkig zijn met de huidige situatie? Nee en toch ook ja! Zijn er mogelijkheden om weer groot te groeien als club? Ik vrees van niet. (Mogelijk biedt het samengaan van Alphen a/d Rijn met Boskoop hier nieuwe kansen?) Bestaan we over 25 jaar nog? Ik verwacht van wel. Ik verwacht wel dat er altijd mensen zullen blijven die in clubverband tegen andere mensen aan een tafel zullen willen blijven schaken. Het streven in de komende jaren zal dan ook moeten zijn om een betere relatie te vinden met die mensen die wel willen schaken maar niet elke week een clubavond willen bezoeken.

Maar, ASC bestaat dit jaar toch maar mooi al 75 jaar! We tellen als club mee, ook landelijk! En met de huidige leeftijd dus genoeg reden om dit jaar met z'n allen een feestje te vieren!

Ik wens u veel leesplezier, een mooi feest en een mooi schaakjaar toe!

Ten slotte dank ik al degenen die hebben meegewerkt aan het tot stand komen van deze jubileumuitgave!

Fried Logemann (voorzitter ASC)

Inhoudsopgave

De beginjaren van ASC 1935 tot 1950	5
ASC van 1950 tot 1970	12
De bloei-jaren van ASC 1970 tot 1990	14
ASC van 1990 - 2000	41
ASC van 2000 - 2010	50
Uit de recente geschiedenis van het 1 ^e team van ASC	53
De jeugd en ASC	69
Opmerkelijke leden en activiteiten	72
ASC & de toekomst	78

Deze jubileumuitgave is mede te danken aan de schriftelijke bijdragen van vele leden en oud-leden. In het bijzonder zijn zij (mede-)verantwoordelijk voor de omvang van deze uitgave. Herinneringen zijn opgenomen van achtereenvolgens:

Ton Rutting, voorzitter van 1978 - 1980

Henk de Kleijnen, voorzitter van 1982-1983, kampioen 1979

Jos van der Tol, kampioen van 1980 - 1983

Orla Petersen, voorzitter van 1998 - 2000

Myriam Borghuis, bestuurslid medio 80-iger jaren

Gerard van der Laan, voorzitter 1993 - 1998

Martin van Gils, teamcaptain 1^e team

Dinard van der Laan, veelvuldig kampioen, eigenlijk wel kampioen der kampioenen

Wouter Hennink, teamcaptain 1^e team 2006 tot heden

Theunis Stelling, jeugdleider en kampioen 1984

Clement van de Laar, kampioen 2004, 2005

En een vooruitblik van

Gilbert Baudet

De beginjaren van ASC

1935 tot 1950

Helaas zijn de archiefstukken uit de eerste jaren niet meer terug te vinden, alleen bestaan krantenknipsels over de oprichting in 1935 en een enkele wedstrijd daarna.

Het bestaande ASC-archief begint met een notitieboek met handgeschreven jaarverslagen vanaf 1942. Enkele gegevens over het reilen en zeilen van de Alphense Schaakclub in deze periode.

Kampioenen

Over de periode 1935 tot 1942 zijn helaas niet alle namen te achterhalen. En in de laatste oorlogsjaren is kennelijk niet meer in verenigingsverband geschaakt. Wel bekend zijn:

1936	C. Brunt	1946	D. Posthuma
1939	C. Brunt?	1947	C. Brunt
1940	C. Brunt	1948	M. Verburg
1942	A.H. Hooijer	1949	C. Brunt

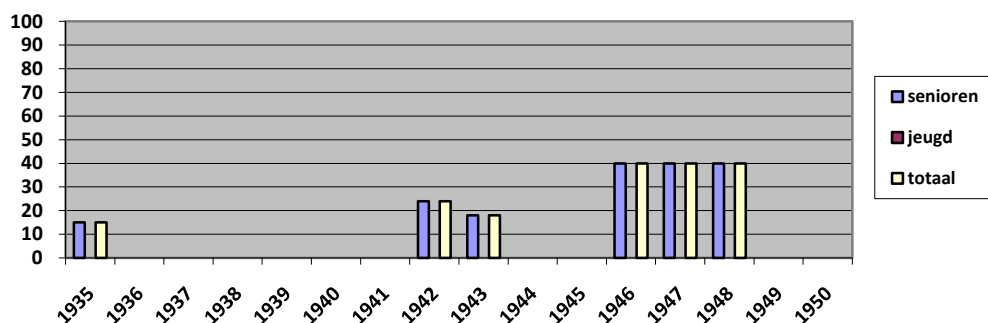
Voorzitters

Over de beginperiode zijn alleen namen bekend, niet wanneer ze precies in functie waren:

1935 - ?	B. Schmidt	1941 - 1943:	A.W. Feij
? - ?	J. van Wijk	1943 - 1945:	geen clubactiviteiten
1938 - ?	A.H. Balk	1945 - 1964:	A.H. Hooijer

Ledental

Ook over het ledental zijn maar sporadisch cijfers terug te vinden in het bestaande archief.

De locaties waar de Alphense Schaakclub ASC speelde

1935:	Hotel De Vergulde Wagen (nu is V&D op die plaats), gevolgd door Hotel Centraal
1936 - ?:	IJscubgebouw (Alphense IJsbahn)
1942 - 1943:	Gebouw Concordia, Concordiastraat 29
1945 - 1948:	Hotel Centraal
1949 - 1950:	Hotel Toor, Stationsplein

Opmerkelijke feiten uit deze periode

De oprichting november 1935!

Later wordt ook het eerste bestuur gekozen

In december 1935 wordt al actief geschaakt

En in 1936 treedt ASC toe tot de Leidsche bond met twee teams. Tevens wordt de oprichting van een jeugdafdeling aangekondigd.

De oudste veroverde prijzen (penningen) die in het archief aanwezig zijn, zijn gewonnen in LSB-toernooien van 1938 en 1939

Over het wereldkampioenschap van Euwe in 1935

Over het eerste lustrum-geviert in 1940

SCHAKEN.

DR. MAX EUWE WERELDKAMPIOEN.
Dr. Aljechin met 15½—14½ geslagen.
 Nog spoediger dan zelfs Dr. Max Euwe vermoede is de kamp om het wereldkampioenschap Schaken beëindigd.
 Na een strijd van bijna drie maanden waarin de beslissing eerst viel in de allerlaatste partij, is het onzen langgenoot, Dr. Euwe, — de favoriet van misschien enkele tientallen bij het begin van de match, den favoriet van tienduizenden bij het einde van den kamp —, gelukt den titelhouder Dr. Aljechin met één punt te verslaan.
 De laatste partij verliep weliswaar zonder dat Euwe (wit) in gevaar verkeerde maar algemeen verwachtte men toch dat de partij zou worden afgebroken en vandaag zou worden voortgezet.
 Dit zou echter niet gebeuren. Bij den veertigsten zet stond dr. Aljechin, die in rok was, van zijn zitplaats op, rekte Euwe de hand en zei eenige woorden tot hem, die uiteraard verloren gingen in het gejuich, dat onmiddellijk weerklonk. Ook Euwe stond op en de beide mannen schudden elkaar de hand, waarbij het voor niemand verborgen bleef, dat zij beiden aangedaan waren.
 Vooral Aljechin zag zeer bleek, toen hij zwakjes glimlachend de luid hoorroepende zaal inkeek.
 Zijn hand greep naar de leuning van zijn stoel, die hem een steun werd in dat oogenblik, dat zeer zeker een der meest tragische in zijn leven moet zijn geweest. Bij de blijdschap en vreugde van allen, die bij dit moment aanwezig waren, voegde zich een gevoel van mededoogen voor dezen man, die de hoogste eer, die er voor hem in

SPORT

SCHAKEN.

Alphensche Schaakclub.

Ter gelegenheid van het eerste lustrum had de Alphensche Schaakclub een gongwedstrijd georganiseerd om fraaie prijzen. Er werd gespeeld in groepen van 5.

De uitslagen luiden als volgt:

Groep I	
H. v. d. Linden	3 punten.
A. H. Hooyer	2½ "
Groep II	
C. Goudberg	3 "
A. Post	2 "
Groep III	
A. W. Fey	2 "
H. Schollaardt	2 "
Groep IV	
P. H. Haverkamp	3½ "
H. Verhagen	3½ "
Groep V	
J. Vijlbrief	3 "
J. M. Stehouwer	2 "

Het beste resultaat werd in groep IV gehaald en bij loting verkreëg P. H. Haverkamp den 1en prijs.

Bordenwedstrijden.

De uitslagen van de gehouden onderlinge bordenwedstrijden zijn:

1e tental	
C. Brunt — H. Schollaards	1-0
A. H. Hooyer — H. v.d. Linden	0-1

Het huidige eigen ASC-archief begint met een verslag van de algemene ledenvergadering van
16 september 1942

Zaarvergadering van "A.S.C." op
Woensdag 16 September '42 in gebouw
"Concordia" te Alphen 'd Rijn.
Na dat de presentielijst was getekend
door 24 leden opende de Voorzitter de
vergadering met een woord van welkom
en gaf daarna een prachtige beschouwing
over de voornaamste gebeurtenissen op
schaakgebied welke alzo in het achter ons
liggende jaar de revue waren gepasseerd
waardoor hij het genoegen mocht maken
zijn deidelijke uiteenzetting met een
krachtig applaus belouwt ~~te~~ te zien.
Hierna kreeg de secretaris gelegenheid tot
het lezen van de notulen welke onveranderd
weeden goedgekeurd en vastgesteld.
Daarna deed de penningmeester verslag
van de inkomsten en uitgaven welke door
de cascommissie was gecontroleerd en in
orde was bevonden.
De voorzitter bracht dank aan beide
functionarissen.
Daarna werd over gegaan tot het
kiezen van een bestuuer.

De afwezende bestuursleden vielden
 zich allen bereid om weer voor een jaar
 hun functie te handhaven.
 Allet de wijze stemming was de rechtslag
 als volgt.

De heer Feij	22 Stemmen	} Bijz. naar stemming door een stemming in het bestuur.
" " Roggven	21	
" " Wolkgen	19	
" " A.H. Hoijer	16	
Wijlen " " D. Brient	16	
" " R. Posthumus	12	
" " Scholhaarst	4	
" " Haverkamp	1	

Allet het overlijden van wijlen D. Brient is een
 goed komeraad hem zegaan en is als speler
 in het Oriental een verties voor onze vereniging.
 Tevens was hy in het bestuur een zeer
 goede kracht.

Cham rijn groeve rijn nog enige leden tegen,
 wordig geweest om hem namens onze Club
 de hakeste eer te bevingen.

Ook rijn vrouw en familieleden hebben
 mij schriftelijk onze deelneming betruyt
 en bij de beuande bestelling een krachts

In deze vergadering wordt de heer Feij opnieuw tot voorzitter gekozen.
 In dit verslag is geen woord te vinden over de oorlogsomstandigheden.

In 1942 werd ook binnen de LSB gestreden, met succes!

SPORT	
SCHAKEN.	
<p>In den voorzomer werden tusschen Alphen I en Philidor I (Leiden) reeds twee wedstrijden gespeeld om het kampioenschap van de Leidsche Schaakbond. Nadat enkele partijen in hooger beroep beslist waren, was de totaaluitslag een gelijk spel (10-10). Nu stond Philidor er op, nog een derde wedstrijd te spelen, waarin Alphen tenslotte toestond.</p>	
<p>Woensdag jl. nu werd deze belangrijke wedstrijd in Concordia te Alphen gespeeld. De Philidormenschen deden hun uiterste best, maar zij hadden pech, want zij troffen Alphen in topvorm. Alphen toonde zich namelijk over alle linies sterker dan haar tegenstander. De uitslag werd dan ook een 8-2 overwinning, waarmee Alphen wel bewezen heeft, nog steeds de sterkste club van de Leidsche Schaakbond te zijn. De gedetailleerde uitslag luidt:</p>	
Alphen I — Philidor I.	
H. v. d. Linden—W. F. Schüss	½-½
C. Brunt—J. Blok	1-0
D. Posthuma—A. Barkema	1-0
D. Brunt—A. A. Lie	1-0
R. Posthuma—W. F. Wakka	1-0
A. H. Hooyer—J. A. P. Moone	0-1
P. Haverkamp—G. Pels	½-½
H. Schollaardt—A. C. Koevoet	1-0
A. W. Fey—E. v. d. Brugh	1-0
G. Schullenburg—J. Galjaard	1-0
Totaal	8-2

In november 1943 werd in Leiden door **Max Euwe** een simultaan gegeven waar ook enkele ASC leden aan deelnamen, met enkele remises als resultaat!

Na de oorlog, in 1946, opnieuw succes in de LSB

SCHAKEN	
Alphen I ongeslagen kampioen.	
<p>Het 1ste tiental van de Alphensche Schaakclub legde opnieuw beslag op het kampioenschap door zijn laatste wedstrijd tegen Leiderdorp I te winnen. Er moet nu tegen Philidor I, de kampioen van 1A, nog gespeeld worden. De winnaar hiervan speelt promotie-wedstrijden voor den K.N.S.B. In 1942 reeds stond Alphen er met één been in. Moge nu eindelijk het zoo lang begeerde doel bereikt worden!</p>	
De gedetailleerde uitslag van den wedstrijd tegen Leiderdorp luidt als volgt:	
Leiderdorp I — Alphen I	
Smit—P. Haverkamp	0-1
v.d. Luk—D. Posthuma	x-x
de Geus—C. Brunt	0-1
Nagtegaal—L. Kantebeen	0-1
Witkamp—J. Brunt	0-1
Schoppen—A. H. Hooyer	½-½
de Jong—A. Zweers	0-1
Vegt—G. Schullenburg	1-0
Engelenburg—C. Maarsen (res.)	½-½
Roeteveld—D. Bennemeer (res.)	1-0
Totaal 3x-6x	
Tegelijk speelden A.S.C. II en III tegen V.T.L. in Leiderdorp.	
V.T.L. I — Alphen II	
J. Nievaart—W. v.d. Roest	0-1
H. Dingjan—H. Verschuur	1-0
P. Preenen—J. Kempen	½-½
A. Chrispijn—A. Borgmeyer	x-x
H. Stoute—H. de Ruyter	1-0
W. F. Smit—H. Verhagen	x-x
M. Prins—W. Nierop	x-x
J. Vermond—A. Breedijk	x-x
J. Tervooren Jr.—A. H. Balk	1-0
J. van Dijk—H. de Haan	1-0
Voorloopig 4½-1½	
Bord 4 en 6 zijn zeker voor Alphen gewonnen; 7 staat op winst. Ook hier	

Op 5 september 1945 wordt weer een algemene ledenvergadering gehouden. In 1943 en 1944 waren de oorlogsomstandigheden kennelijk dusdanig dat nauwelijks geschaakt werd en geen vergaderingen werden gehouden.

In de jaarvergadering van **1945** wordt het ASC-lid **R. Posthuma** herdacht, die overleden is in krijgsgevangenschap.

Notulen Jaarvergadering
5 September 1945

Alle waarnemers voorstellen aan Heer Hooyer
heette alle aanwezigen na 2 jaar byeen,
welkom brengen omwille van omstandigheden
wasen hier de oorzaak de oorlog met al zijn
weeren arbeids in het krijgsgevangenschap enz.
hebben ook op het schaatsevenen zijn sporen
achter gelaten. Alphen is wel het ergst geslapent
bij de vereenigingen van heiden en omheiden
vergeleken / speler heeft bij krijgsgevangenschap
het leven gelaten namelijk R. Posthuma een van
de nieuwe werkers van A.S.C. Vreesbellen de andere
zijn wegen positie verbeeking naar elden
verrooken is a de heer Fey Schollaardt
Ed. Hooyt ook het verlies van onze voorzitter
in voor Alphen haet maar wij mogen toch de
heer Fey niet zijn positie verbeeking bekenend.
Het besken is in al heel slecht van afgekenen
aan my samen maar eenmug zijn. Ook door iellen
van Hantskamp is onze secretaris afwezig
en dit is mij van avond gepland voor een
avond maar is slechts aan het woord zal

ASC van 1950 tot 1970

Over deze periode zijn de archieven beter bewaard gebleven, maar zeker niet altijd even compleet.

Kampioenen

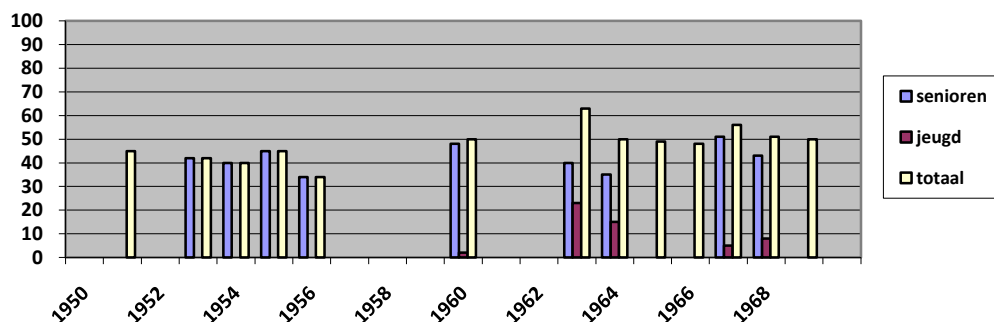
1950	A.H. Hooijer	1957	A.H. Hooijer	1964	P. de Jong
1951	D. Posthuma	1958	P. de Jong	1965	W. Donker
1952	C. Brunt	1959	C. Brunt	1966	G. Janssen
1953	M. Verburg	1960	C. Brunt	1967	P. de Jong
1954	C. Brunt	1961	P. de Jong	1968	P. de Jong
1955	M. Verburg	1962	H.J. Giesbergen	1969	P. de Jong
1956	Zweers	1963	C. Brunt		

Voorzitters

1945 - 1964: A.H. Hooijer
1964 - 1968: Piet Wagenaar
1968 - 1971: A.D. Kardol

Ledental

Gegevens over het ledental zijn moeilijker te achterhalen uit de beschikbare archieven. Er ontstaat in deze periode ook een jeugdgroep.

De locaties waar de Alphense Schaakclub speelde

1949 - 1958: Hotel Toor, Stationsplein
1958 - 1965: Gebouw Nabij, Lauraplein
1965 - 1991: Opstandingskerk, Prinses Marijkestraat

Opmerkelijke feiten uit deze periode

In **1958** wordt besloten het bestaande clubblad op te heffen wegens te hoge kosten!
In die tijd wordt de contributie verhoogd van 40 naar 45 cent per week!

Het feestlied voor het 25-jarig jubileum van **1960** luidde als volgt,
op de wijs van "Aan het strand stil en verlaten":

*Nu voor vijftwintig jaar
werd de schaakclub opgericht
door enkele actieve Heren
aanschouwde wij het levenslicht.
Reeds heel spoedig moest men ervaren
dat de ASC er was
want al menig tegenstander
beet door ons in het groene gras.
ASC-ers ons mooie clubje
waar wij allen trots op zijn.
En wat er ook mag gebeuren
de ASC krijgt men niet klein.
Iedereen vond dat wij pasten
in klas een der LSB
maar wij dit jaar ieder verraste
door te gaan naar klasse twee.
Slechts een jaartje mag dit duren
dit verblijf hier ver benee.
We leggen alles in de luren
en rukken op naar de KNSB.
ASC-ers ons mooie clubje
waar we allen trots op zijn
en wat er ook mag gebeuren
de ASC krijgt men niet klein.*

De heer **C. Brunt** wordt in **1964** tot erelid benoemd.

De bloei-jaren van ASC

1970 tot 1990

Het zijn boeiende schaakjaren geweest met stormachtige ontwikkelingen!

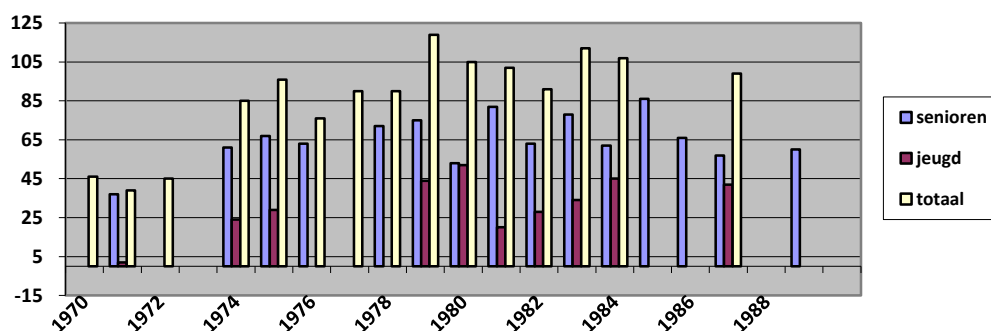
Kampioenen

1970	Wim Donker	1977	Jan Lambooy	1984	Theunis Stelling
1971	Piet de Jong	1978	Wim Vriend	1985	Wim Mechelse
1972	?	1979	Henk de Kleijnen	1986	Onno van Dijk
1973	?	1980	Jos van der Tol	1987	Peter Passenier
1974	Kees Brinkers	1981	Jos van der Tol	1988	Peter Passenier
1975	Kars Idzerda	1982	Jos van der Tol	1989	Leen de Jong
1976	Jan Lambooy	1983	Jos van der Tol		

Voorzitters

1968 - 1971:	A.D. Kardol	1980 - 1982:	Albert Boer
1971 - 1972:	Wim Donker	1982 - 1983:	Henk de Kleijnen
1972 - 1973:	Nico Buijsert(?)	1983 - 1985:	Piet Wagenaar
1973 - 1978:	Jan Lambooy	1985 - 1989:	Wim Barenbrug
1978 - 1980:	Ton Rutting	1989 - 1993:	Henk Visser

Ledental, er komen nu meer cijfers, ook over de jeugd bij ASC. Hierbij worden overigens de vele tientallen aspirantleden wel genoemd, maar niet geteld als officiële leden.

De locatie waar de Alphense Schaakclub speelde

1965 - 1991: Opstandingskerk, Prinses Marijkestraat

Opmerkelijke feiten uit deze periode

In 1974 krijgen we het eerste vrouwelijk lid, **mevrouw N. Nijkamp!**

Er wordt een Keizercompetitie ingevoerd. Er wordt een stichting ter bevordering van het schaken in Alphen a/d Rijn opgericht! Wel baart het teruglopend ledental ernstige zorgen, reden voor een speciale reddingsactiviteit met ex-Nederlands kampioen Sosonko:

Sosonko komt in Alphen
ALPHENS DAGBLAD 1 april 1974
voor „simultaan-seance”

ALPHEN AAN DEN RIJN — Daar het schaakleven in Alphen op een bijzonder laag pitje staat, heeft de Alphense Schaakclub, de enige schaakvereniging, die Alphen rijk is, besloten de schaaksport te stimuleren door het organiseren van een simultaanséance. Niemand minder dan Genna Sosonko, de deze week door Jan Timman ontroonde kampioen van Nederland, zal het opnemen tegen veertig man. Als tweede simultaangever is de kampioen van de Leidse Schaakbond van vorig jaar, Ad van den Berg, uitgenodigd. Laatstgenoemde zal de strijd met 35 schakers aanbinden. Daar de Alphense Schaakclub slechts 43 leden telt, wordt er derhalve op een grote opkomst van de categorie "huisschakers" gerekend. Het is nog niet bekend welke hoogwaardigheidsbekleder de eerste zet zal verrichten.

Dit schaakfestijn zal op donderdagsavond 4 april in het clublokaal in de Opstandingskerk aan de Prinses Marijkestraat 69 te Alphen worden gehouden. De wedstrijden beginnen om half acht. Schaakliefhebbers die hun krachten met één van beide kampioenen willen meten, kunnen zich tot en met 2 april aanmelden bij de wedstrijdleader van de Alphense Schaakclub, J. de Wit, Van Poelgeestlaan 61 te Koudekerk aan den Rijn, tel. 01714-3920. Het entreegeld bedraagt drie gulden per persoon.

Helaas zijn er geen prijzen voor de winnaars en remiseschulvers, daar het schaaktoernooi van eind december vorig jaar een financiële flop is geworden. Met name de huisschaker liet verstek gaan. Dat is onbegrijpelijk, vooral wanneer we de cijfers van Alphen en Leiden met elkaar vergelijken. In Alphen is slechts één op de duizend inwoners lid van de plaatselijke schaakclub terwijl Leiden drie clubschakers op de duizend inwoners telt. Blijkbaar denkt men in Alphen, dat men op 'n schaakclub geen gezelligheidsschakers aantreft, hetgeen beslist niet waar is.

Jeugdige schaaktalenten zullen met ingang van het nieuwe seizoen in september schaaklessen ontvangen. Eén van de spelers van het eerste team zal deze schaaklessen voor zijn rekening nemen. Indien de jeugd-

schakers het willen, kunnen zij aansluitend via een eenvoudig examen-tje in het bezit komen van de KNSE diploma's.

De Alphense Schaakclub neemt met drie tientallen deel aan de LSB-competitie. Het eerste team kan nog kampioen in de tweede klass worden. Na de royale 7-3 zege op concurrent Philidor VI moet Voorschoten II zijn laatste wedstrijd winnen om de titel te grijpen. Voorschoten II staat in dit duel tegen Katwijk II reeds met 1-0 achter. Bij verlies of remise voor Voorschoten kan het Alphense team de kampioensvlag hij-sen.

* Sosonko moet schaakleven in Alphen redden...

In het jubileumjaar 1975 wordt twee vierkampen gehouden met o.a. **Piket, Ree, Sosonko** en de jeugdspeler **van der Wiel**, waaraan zelfs in het weekblad VN (Vrij Nederland) aandacht wordt besteed.

Schaken met VN

Het aantal schaakclubs in ons land dat 40 of 50 jaar bestaat is legio. De 50-jarigen liepen veelal in de pas met het 'algemeen-ontwaken' na de Eerste Wereldoorlog, de 40-jarigen verenigden zich rond de geweldige happening Euwe-Aljechin 1935, die tot het wereldkampioenschap van de tegenwoordige president van de wereldschaakbond leidde.

En in die 40-jarigen is de Alphense Schaakclub, een actieve provinciale club in het gebied van de Leidse Schaakbond. Wie wil onderschrijven, dat de ruggegraat van het vaderlandse schaak wordt gevormd door de verenigingen treft in Alphen een voorbeeld aan. Actief clubleven, graag doende in onderlinge wedstrijden met andere verenigingen — zo op de grens van Onderbond en KNSB — en er van uitgaande, dat een feest pas een feest is als (ook) het topschaak erin wordt betrokken.

Dies had men 2 vierkampen samengesteld: meesters als Sosonko en Ree in de hoofdrollen, gerenommeerde Leidse hoofdklassers in de buurt, talentvolle jeugd aan de bak (Leiden heeft veel jeugd, waaronder a.s. tops) en de besten uit de eigen vereniging.

Leuke mixture, geldprijzen, geslaagd totaal... behalve de laatste avond toen de winnaars Ree en

zo (ondergebracht in verschillende groepen) elkaar bloedig hadden dienen te beoorlogen. Het publiek was bij voorbaat 'in' voor zo'n duel, doch kwam te laat om het mee te beleven. De HH gastmeesters waren in een ommezien klaar — remise — en verlieten de gastvrije drevén. Mede-argument: na de vrijdagavond (12 september) zou de competitie-zaterdag 13 september volgen. Daarvoor is goede conditie vereist. In de Alphense en Leidse drevén is men niet bijster tevreden over dat rimpelloze slotakkoord. Het had een klapstuk behoren te worden, na voorafgaande strijd. Professionals dienen er tegen te kunnen — dat is waar — ze behoren er evenwel ook jarenlang tegen te kunnen en dus met hun krachten spaarzaam om te springen — en dat is eveneens waar.

We houden ons er buiten en brengen graag wat partijen, na nog even te hebben vermeld, dat het Dagblad Rijn en Gouwe de Alphense activisten royaal heeft gesteund.

Wit: J. v. d. Wiel

Zwart: A. v. d. Berg

De witspeler begint naam te maken, o.a. won hij enkele KNSB-wedstrijden in de sector tot 16 jaar. De zwartspeler is een erkende hoofdklasser. 1. e4, c5; 2. Pf3, Pc6; 3. d4, cd4; 4. Pd4; 5. Pf6; 6. Pc3, d6; 6.

Lg5, Ld7; 7. Dd2, Tc8; 8. f4, Pd4; 9. Dd4; Da5; 10. e5, de5; 11. fe5; Pg4; 12. 0-0-0, Td8; 13. Pd5, f6

14. Ld2, ... (Nu beging zwart een ontzettende fout. Gezegd zij, dat zijn starid bepaald niet florissant is). 14. ... fe5; 15. Dc4, ...

Tableau. Er dreigt verschrikkelijk Pc7+, terwijl de zwarte dame staat aangevallen. Geen kruid voor gewassen. Tarrasch zou brommen 'das Glück der Jugend', maar nogmaals — wit had de wind al behoorlijk in de eigen zeilen doen opsteken:

Wit: Ree

Zwart: J. v. d. Wiel

De witspeler, drievoudig ex-kampioen van Nederland, hield de coming man er onder. Dat die zich bediende van de oer-solide Caro-Kann is een interessant gegeven.

Wit koos een der scherpste bestrijdingsmiddelen. 1. c4, c6; 2. e4, d5; 3. ed5; cd5; 4. d4, Pf6; 5. Pc3, Pc6; 6. Pf3, Lg4; 7. cd5; Pd5; 8. Db3, Pb6; 9. d5, Lf3; 10. gf3; Pd4; 11. Dd1, e5; 12. de6:ep, Df6; 13. ef7; Kf7; 14. Lg2, Lb4; 15. 0-0, Lc3; 16. bc3; Pe6; 17. Db3, Tac8; 18. Tfe1, The8; 19. Lh3, Tc4; 20. Le3!, ...

20. ... Te3; 21. Db5, Tc6; 22. Tad1, Te7; 23. f4, Pc4; 24. Dd5, Ke8; 25. f5, Pf8; 26. Lc5, Pd6; 27. Lg2, Tel; 28. Te1; Kd8; 29. Td1, Kc7; 30. Ld6; Td6; 31. Db7; Kd8; 32. Db8; Ke7; 33. Tel; Kf7; 34. Db3; zwart geeft het op.

Het toenmalige clubblad was geheel aan het jubileumtoernooi 1975 gewijd.

In dit Rijn & Gouwe toernooi werd in 2 poules gespeeld, met de volgende eindstand :

Poule A: 1. Ree 21/2, 2. Van der Wiel 2, 3. Van de Berg 11/2, 4 Mechelse (ASC) 0

Poule B: 1. en 2. Baart en Sosonko 21/2, 3. Piket 1, 4 Idzerda (ASC) 0; Sosonko wint door loting.

Daarna speelden de gelijk geëindigden uit de twee poules tegen elkaar, waarbij Ree en Sosonko de punten deelden tot teleurstelling van de organisatie.

De Alphense kampioen Idzerda speelde in dit toernooi o.a. tegen Sosonko de volgende partij.

-18-

18. Tf1-e1, Th8-e8
19. Lg2-h3, Tc8-c4
20. Lc1-e3, Tc4xc3
21. Db3-b5!, Tc3-c6
22. Te1-d1, Te8-e7
23. f3-f4, Pb6-c4

Zwart staat reeds zeer moeilijk.
Ree maakt met de beide volgende zetten
een einde aan zwarts illusies.

24. Db5-d5!, Kf7-e8
25. f4-f5!, Pe6-f8
26. Le3-c5, Pc4-d6
27. Lh3-g2, Te7xe1†
28. Td1xe1†, Ke8-d8
29. Te1-d1, Kd8-c7
30. Lc5xd6†, Tc6xd6
31. Dd5xb7†, Kc7-d8
32. Db7-b8†, Kd8-e7
33. Td1-e1†, Ke7-f7
34. Db8-b3†, geeft op.

Wit: K. Idzerda - zwart: G. Sosonko
Stelliaans

1. e2-e4, c7-c5
2. Pg1-f3, d7-d6
3. c2-c3, ...

Idzerda vreest de Draak waarvan Sosonko
een kenner is (ondanks diens harde neder-
laag in het 14e IBM-tournooi van 1974 te-
gen Tukmakov).

3. ..., Pg8-f6
4. Lf1-b5†, Lc8-d7
5. Lb5xd7†, Dd8xd7
6. d2-d3, e7-e6
7. 0-0, Lf8-e7
8. Dd1-e2, Pb8-c6
9. d3-d4, c5xd4
10. e3xd4, d8-d5
11. e4-e5, Pf6-e4
12. Tf1-d1, Ta8-c8
13. Pbl-c3?, ...

Deze zet bezorgt wit een voortdurende zor-
gelijke zwakke pion op c3 en zwart een
uitstekend steunpunt op c4.

13. ..., Pe4xc3
14. b2xc3, Pc6-e5
15. De2-d3, Dd7-a4
16. Lc1-g5, Le7-a3
17. Td1-b1, Da4-c4
18. Dd3xc4, Tc8xc4
19. Tb1-b5, b7-b6
20. Ta1-b1, Ke8-d7
21. Lg5-d2, Tc4-a4
22. Ld2-e1, La3-e7
23. Tb5-b2, Pa5-c4
24. Tb2-e2, Th8-c8
25. Tb1-b3, Pc4-a5
26. Tb3-b2, Ta4-a3
27. h2-h3, Ta3-a4
28. g2-g3, Pa5-c4
29. Tb2-b3, a7-a6
30. Kg1-g2, b6-b5
31. Pf3-h2, Pc4-b6
32. Ph2-f1, Ta4-a3
33. Tb3xe3?, ...

Idzerda verdedigt zich ingenieus, maar
was Pf1-e3 beter. Na Ta3xb3 zou wit
c4 weer beheersen.

33. ..., Le7xa3
34. Pf1-e3, Pb6-a4
35. Pe3-d1, La3-e7
36. f2-f4, b5-b4?
37. c3xb4, ...

Na 37. Kf2, b4xc3; 38. Le1xc3, Pxc3;
Pxc3, Txc3; 40. Td2, Lb4 wint zwart.

37. ..., Tc8-c4
38. Pd1-b2, Pa4xb2
39. Te2xb2, Tc4xd4
40. Kg2-f3?, ...
40. ..., Td4-d3†
41. Ke3-e2, Td3-a3!
42. Tb2-c2, f7-f6
43. h3-h4, f6xe5
44. f4xe5, Le7-d8
45. Le1-c3, Ld8-b6
46. g3-g4, d5-d4
47. Lc3xd4?, Lb6xd4
48. Tc2-d2, Ta3-e3† Wit geeft op. Na Kd1 volgt Te4.

Het einde van het jubileumtoernooi vindt helaas minder waardering bij de toenmalige voorzitter.

Slotwoord voorzitter Lambooij: *Rijn & Gouwe 13/9/75* 'Toernooi eindigt in anticlimax'

ALPHEN — „Tot mijn grote spijt is ons jubileumtoernooi, mede door de geringe vechtlust van de heren Ree en Sosonko, geëindigd in een anti-climax". Met deze woorden besloot prof. dr. J. G. Lambooij, voorzitter van de Alphense Schaakclub, het jubileumtoernooi, dat ASC samen met het Dagblad van Rijn en Gouwe organiseerde.

Tot de beide jeugdige deelnemers, Joan Baart en John van der Wiel, zei de voorzitter: „Ik hoop dat wanneer jullie schaakprofessional worden, jullie een betere schaakmentaliteit zullen tonen dan de beide „winnaars" van vanavond".

Remise

De finalepartij tussen de beide meesters eindigde al na een uur spelen in een saaie remise. Genna Sosonko begon de partij met de ruilvariant van het Slavisch, een opening die bekend staat als zeer passief. In korte tijd werden zoveel mogelijk stukken geruild en de partij remise gegeven op voorstel van Sosonko. Toen hoopten de toeschouwers op een aantal beslissende „vluggertjes", maar daar had Sosonko geen trek in. beiden tot „winnaar" verklaard. Daardoor werden Ree en Sosonko beiden tot „wainnaar" verklaard.

Joan Baart en John van der Wiel gingen heel wat agressiever van start. Baart verkreeg een sterke aanval op de koningsstelling van Van der Wiel, maar kon geen beslissing forceren. Uiteindelijk werd tot remise besloten. Na een viertal snelschaakpartijtjes eindigde John Baart met 3—1 zege op John van der Wiel als derde.

Vluggertjes

Al eerder hadden ook Ad van den Berg en Joop Piket hun strijd om de vijfde en zesde plaats met vluggertjes beslist. Van den Berg eindigde als vijfde door met 3½—1½ te winnen.

Aanvankelijk hadden de beide Alphenaren Kars Idzerda en Wim Mechelse hun partij ook remise gespeeld. Een beslissende partij, waarbij de spelers een uur bedenktijd hadden, werd door de kampioen van Alphen, Kars Idzerda, gewonnen die daardoor als zevende eindigde.

Eindstand

Eindstand van dit toernooi zonder winnaars: 1ste Hans Ree en Genna Sosonko; 3de Joan Baart; 4de John van der Wiel; 5de Ad van den Berg; 6de Joop Piket; 7de Kars Idzerda; 8ste Wim Mechelse.

VAN ZET TOT ZET

Finalepartij van het Rijn en Gouw-schaaktoernooi. Genna Sosonko (wit) — Hans Ree (zwart). De ruilvariant van het Slavisch. 1. d4, d5; 2. e4, e6; 3. Pf3, Pf6; 4. Pc3, e6; 5. cd5, pf3, Pf6; 4. Pc3, e6; 5. cd5, ed5; 6. Lg5, Le7; 7. e3, Lf5; 8. Ld3, Ld3; 9. Dd3, Pbd7; 10. 0—0, 0—0; 11. Tab 1, a5. (Verhindert de opmars 12. b4) 12.

tfe1, Tfe8; 13. Tbd1, Pe4; 14. Le7, De7; 15. Pd2, f5; 16. f3 (Dwingt tot afruil, anders valt pion f5), Pd2; 17. Td2, Df7; 18. b3, Tad8; 19. e4, de4; 20. fe4, Pc5; 21. Dc2 (Inleiding tot een afruil die de partij zo dood als een pier maakt), pe4; 22. Pe4, fe4; 23. Te4, Te4 en de partij werd op voorstel van Genna Sosonko remise gegeven.

In het september 1975 nummer van het clubblad, toen "Schakend Alphen" geheten, wordt de start van het, later jaarlijkse, toernooi om de Anton van der Kemp beker aangekondigd. Conditie bij deze beker is dat hij altijd in het bezit van de club dient te blijven.

De beker werd geschonken door de heer **Anton van der Kemp** omdat hij 25 jaar lid is van ASC. De eerste winnaar is Jan de Wit.

SCHAKEND ALPHEN

ALPHENS SCHAKNIEUWS ASC.

september 1975
3e jaargang nr. 3

Reacties:

H.O. Wagtegaal, Händelhof 18, Alphen a/d Rijn.
J.G. Lambooy, Ferd. Bolstraat 43, Pazerawoude.

Clubavond:

donderdag, grote zaal Opstandingskerk, Prinses Marijke-
straat, Alphen a/d Rijn.

Penningmeester:

J.W.Th. van Dijk, Wilgenlaan 19, Alphen a/d Rijn,
postgiro 3071523.

Stichting Bevordering Schaken:

RABO-Bank Alphen a/d Rijn, rek.nr. 30.98.65.362 t.n.v.
penningmeester D.H. Schravendaal,
Gironr. van de bank: 43864.

MEDEDELINGEN

1. Rijn & Gouwetournoi 9 - 12 september 1975.

Het is zonder twijfel een groot succes geworden, ondanks de niet erg strijdiestige finale. Win Mechelse en Kers Izzerda hebben bijzonder hun best gedaan en hun resultaat in de voorronden (allebei 0 uit 3) is geen juiste afspiegeling van het vertoende spel.

Neer we manen heeft onze kleine club een groots evenement gebracht. Er komt een speciaal nummer met partijen en analyses.

2. De Anton v.d. Kemp-cup.

Omdat de heer v.d. Kemp 25 jaar lid is van A.S.C. heeft hij een cup aangeboden met als bestemming het landschakkampioenschap. Als eerste winnaar kwam Jan de Wit naar voren. Hij won dit jaar ook al de Laureabeker!

De Anton v.d. Kemp-cup zal niet uit de club kunnen verwij-

In het jaar 1976 trekt de 2^e jeugdschaakdag 157 deelnemers naar Alphen a/d Rijn. 's Avonds geeft **Coen Zuidema** een simultaan met 90% score (3 verliespartijen) tegen 33 ASC-

leden. Ook met de externe teams gaat het in 1976, na de dip in 1974, kennelijk weer veel beter.

RUN & GOUWE 19/3/76

Team van de Week: ASC I

Net wel of net niet. Dat is de vraag die alle leden van de Alphenese Schaakclub bezighoudt na de beslissende wedstrijd gisteravond tegen Lisse I. Indien alle afgebroken partijen in remise eindigen, zodat de eindstand 4-6 wordt, is ASC I kampioen van de hoogste klasse van de Leidse Schaakbond. Lukt dat, dan kan ASC I promotiewedstrijden spelen met de kans door te dringen in de tweede klasse KNSB. ASC II en III zijn inmiddels kampioen.

Kwaliteit
Een paar jaar geleden had niemand dit voor mogelijk gehouden. ASC was toen een „klein kluppie”. De club groeide mee, met Alphen. In enkele jaren verdubbelde het ledenaantal. En niet alleen in kwantitatief opzicht ging men vooruit, ook in kwaliteit. De resultaten van dit seizoen hebben het aangetoond.

Eén en ander is zeker te danken aan het ijverige en ideeënrijke bestuur, onder de bezielende leiding van voorzitter J. G. Lambooy. Door hun inzet zijn in ieder geval twee teams van ASC kampioen van hun klasse geworden. ASC I zal het moeilijk krijgen.

„Het wordt een dubbeltje op z'n kant”, verklaarde wedstrijdleider A. M. Rutting gisteravond.

Jeugdschaakdag
ASC, een vereniging met een verleden. Oppericht ongeveer veertig jaar geleden, toen Max Euwe triomfen behaalde tegen zijn aartsrivaal Aljechin. Verleden jaar werd dat jubileum gevierd met onder meer een uitstekend geslaagde jeugdschaakdag, die dit jaar opnieuw in de paasvakantie en wel op donderdag 15 april wordt gehouden.

Een ander onderdeel van het jubileum was een dubbele vierkamp, waaraan naast de hoofdklassers Joop Piket, Ad van den Berg, de jeugdspelers John van der Wiel en Joan Baart, de ASC-ers Kars Idzerda en Wim Mechelse, ook de internationale meesters Hans Ree en Genna Sosonko deelnamen. De twee laatste werden uiteindelijk de gezamenlijke winnaars.

Kortom, ASC is een groeiende vereniging. Als dat zich voortzet, zal de speelzaal in de Opstandingskerk binnenkort te klein worden om alle leden van de club te kunnen herbergen.

Op de foto aan de linkerkant van de tafels: D. Oosterman, K. Idzerda, voorzitter G. J. Lambooy (staand) en R. Heijmans (van links naar rechts). Aan de andere kant van de tafel: N. Buijsert, wedstrijdleider A. M. Rutting en A. Post. Staand de heren R. Büsse en C. Brunt en H. W. van Teeffelen. Niet alle eerste-tiental spelers staan op de foto. De griep had velen verhinderd.

In 1977 wordt de heer **J.G. Kardol** tot lid van verdienste en de heer **A. Post** tot erelid benoemd. De heer Post is sinds 1935 lid van ASC geweest!

In het jaar 1977 wordt een simultaan georganiseerd met **Böhm** en **Langeweg**.

Winst was er voor onze Anton Turk tegen Böhm!

Hans Böhm, houder van een indrukwekkend wereldrecord simultaanschaak.

Simultaanséance Böhm en Langeweg

Topschakers naar Alphen

ALPHEN AAN DEN RIJN - Liefhebbers van simultaanschaak uit Alphen en omgeving kunnen donderdagavond 17 februari hun hart ophalen. Twee van de sterkste schakers van Nederland, kandidaat-grootmeester Hans Böhm en internationaal meester Kick Langeweg komen dan naar Alphen om een simultaanséance te geven. In totaal zullen tachtig schakers hun krachten kunnen meten met deze twee grootheden.

De organisatie van deze bijzondere simultaanséance is in handen van de voortdurend nieuwe initiatieven ontwikkelende Alphenese schaakclub ASC. Oorspronkelijk was het de bedoeling om de vice-wereldkampioen Viktor Kortsjnoj voor de séance uit te nodigen. Deze naar Nederland uitgeweken Rus moest echter verstek laten gaan in verband met zijn voorbereiding op de belangrijke tweekamp met de eveneens Russische speler Tigran Petrosjan, ex-wereldkampioen.

In overleg met de Koninklijke Nederlandse Schaakbond (KNSB) is daarna een aantrekkelijk alternatief uitgewerkt. Hans Böhm, 26 jaar, kan zonder overdrijving een der vertegenwoordigers van een nieuwe generatie Nederlands schaaktalent worden genoemd. In 1968 werd hij jeugdschaakkampioen van Nederland. Met name de laatste jaren boekte hij veel successen.

Böhm vestigde enige maanden geleden een indrukwekkend wereldrecord. In een tijdsbestek van 26 uur (non-stop) speelde hij simultaan tegen niet minder dan 460 verschillende tegenstanders. Een record, dat ongetwijfeld zeer lang stand zal houden. Simultaanséances, samen met enkele grotere toernooien per jaar en de verzorging van schaakrubrieken, vormen voor hem de voornaamste inkomstenbron.

Aan het spektakel, dat de simultaanséance in Alphen zal gaan worden, zal Kick Langeweg eveneens bijdragen. Nationaal en internationaal boekte deze geroutineerde meester diverse successen. Als schaakprofessional is hij eveneens uitermate bedreven in het spelen van simultaanpartijen.

De séance in Alphen wordt in de Opstandingskerk aan de Prinses Marijkestraat gespeeld en begint om acht uur. Deelname aan het gebeuren staat ook open aan geïnteresseerden uit de omgeving. Met name wordt aan spelers gedacht uit:

Met volgend (intern) commentaar.

Beste Henk,

Alles is gisteravond in goede orde verlopen. Jan Kambrink was nog tijdig aanwezig om de opening te verrichten. Beiden speelden aan 36 borden, dus 72 man in totaal. Böhm was kennelijk minder goed in vorm, want hij verloor van Danny Oosterman en A. Turk (Harriswoude) en speelde remise tegen J. van der Meer (Roelofarendsveen), J. van der Horst (iemand van Openbare Werken), H. R. Mettenborgaard, J. G. Kardol, Bruun v.d. Haar en Jan de Wilt.

Rangeweg verloor van Tiet de Jong en Reyer de Boer en speelde remise tegen Rinie Krijf en Ondergetekende.

Alphens Dagblad (Dobbelaar) is reeds van alles op de hoogte, hij stuurde ook een foto graaf. Van de rest heb ik niemand gezien.

Jan Willen heeft op de avond zelf de administratieve en andere tountjes in handen gehouden. De haer sluit met een negatief saldo van ± fl. 290,-.

Gelukkig kreeg ik Meijerholt zo gek, dat hij Rangeweg naar huis wilde brengen in storm en regen, anders had ik de bui wel weer in mijn richting zien drijven.

Van de rest niets meer van mijn kant behoudens het feit, dat ik je voor a.s. dinsdag veel sterkte en succes toebeens.

Starkelijke groeten.

Jan.

In het jaar **1978** wordt **Ton Rutting** voorzitter van de Alphense Schaakclub. Hij put hierna uit zijn herinneringen. Uit dezelfde periode ook de herinneringen van **Henk de Kleijnen**, die voorzitter is geweest in het jaar 1982/1983, de herinneringen van **Jos van der Tol**, vele malen kampioen van ASC in de jaren '80, en de herinneringen van **Orla Petersen**.

Herinneringen van een oud-voorzitter

Ton Rutting

75 jaar is een respectabele leeftijd en toen ik las dat dit jubileum aanstaande was, heb ik direct mijn geheugen weer eens opgefrist. Hoewel ik inmiddels al weer 28 jaar in Vorden woon en na mijn vertrek uit Alphen nooit meer lid van een schaakvereniging ben geworden (wat zoek je ook in zo'n dorp) heeft het schaken wel altijd mijn interesse gehouden.

De afgelopen jaren schaak ik iedere maand met enkele andere senioren en daar voel ik mij goed bij. Toch bewaar ik uitstekende herinneringen aan mijn Alphense tijd.

Kort nadat ik in 1973 in Alphen kwam wonen en werken, werd ik lid van ASC en herinner ik mij weer de felverlichte speelzaal in de Opstandingskerk en de koffie van de heer Vis. In die periode maakte Alphen een snelle groei door en dat openbaarde zich ook in het ledenbestand. Waar voorheen respectabele lokale oudgedienden als Post, Brunt, Buijsert en Kardol in de voorste gelederen de club eer verdedigden, met De Jong en De Wit als jongere talenten, kwamen van heinde en verre nieuwe inwoners zich o.a. in Ridderveld vestigen en stroomden ook nieuwe leden en speelkracht toe.

Al snel was ASC in de Leidse Schaakbond een geduchte tegenstander waarmee rekening moest worden gehouden. Ook vrij snel werd ik gevraagd om extern wedstrijdleider te worden en mij te bekwamen in alle procedures om de vier tientallen goed door de competitie te loodsen. Enkele jaren later vroeg Jan Lambooy mij of ik hem als voorzitter wilde opvolgen en ik heb dat tot 1980 met plezier gedaan.

Wat is mij vooral bijgebleven?

De investering in een goed clubblad, waaraan met name Henk de Kleijnen en Reijer de Boer veel hebben bijgedragen. De investeringen in jeugdschaak – ook op scholen met pionnen-, toren- en koningsdiploma's – die rendeerden in opkomende talenten zoals Jos van der Tol, Bruun van der Laar en Teun Stelling. Het jaarlijkse Vierkampentoernooi begin januari en de viering van het 40-jarig jubileum met o.a. simultaans van O'Kelly, de Galway en Sosonko.

Wat minder spectaculair maar toch nodig: nieuwe statuten en reglementen maken omdat er nieuw verenigingsrecht kwam.

Wat niet zo lukte was het promoten van het damesschaak en ook de felbegeerde promotie werd steeds weer dwars gezeten door Lisse of LSG.

Graag had ik deze en andere herinneringen met oude bekende opgehaald maar i.v.m. een reeds lang gepland familieweekende kan ik er niet bij zijn.

Ik wens de vereniging en alle bekenden alle goeds!

Avonturen, salto's en buitelingen

Herinneringen aan negen machtige Alphense jaren

HENK J. DE KLEIJNEN

Schaken heeft vanaf mijn dertiende (jeugdlessen bij Schiebroek in Rotterdam) altijd een bijzondere plek in mijn leven ingenomen. Vallen en opstaan, woeste triomfen en bittere teleurstellingen – ik zou er een dik boek over kunnen schrijven. Geen tijd daarvoor, helaas. Wel wil ik met plezier gehoor geven aan de uitnodiging om ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Alphense Schaakclub wat herinneringen op te halen. Een uitdaging van jewelste, want mijn negen ASC-jaren (1974-1983) puilden uit van de mooiste gebeurtenissen. Ik pik er enkele uit in de hoop dat die niet alleen voor de 'oudere' leden het lezen waard zijn.

„Ha, meneer de voorzitter!” Als ik mijn gezicht nog eens in Alphen laat zien, is dat steevast de begroeting waar Hans Altona me op trakteert. Een ontvangst die natuurlijk niet is te vergelijken met de erehaag die onlangs voor voetbaltrainer Ron Jans bij zijn oude club Groningen werd gevormd, maar een hartelijk en stijlvol gebaar is het wel. Beetje veel eer wel, want mijn voorzitterschap was van vrij korte duur: mijn werk bij IBM Nederland vroeg in 1983 zoveel tijd en energie, dat ik knarsetandend moest besluiten om voor enkele jaren helemaal afscheid te nemen van het schaken.

Terug naar het voorjaar van 1974. De Alphense Schaakclub, spelend in de Opstandingskerk, rukte aan de ketting. Na een reeks magere jaren – zowel wat ledenaantallen als sportieve resultaten betreft – deed een nieuw gevormd bestuur er alles aan om weer aan de weg te timmeren en hogerop te komen. Voorzitter Jan Lambooy voorop, met in zijn kielzog secretaris Hans Nagtegaal en penningmeester Jan-Willem van Dijk. Het eerste team kwam uit in de tweede klasse van de Leidse Schaakbond en was al enkele malen niet bij machte gebleken om de weg omhoog in te slaan.

EEN PRACHTIGE START

Een prachtig moment om als nieuw lid mee te gaan draaien. Aan de vooravond van de viering van het 40-jarig bestaan begon ASC weer leven te vertonen. Om het jubileum glans te geven werd de 'Stichting tot bevordering van het schaken in Alphen en omgeving' opgericht. Dat leidde tot een serie bijzondere initiatieven, zoals de start van een jaarlijks Vierkampentoernooi kort na de jaarwisseling en de organisatie van een toernooi met deelnemers als John van der Wiel, Genna Sosonko en Hans Ree. Mij werd gevraagd om – in de paasvakantie – een nationale Jeugdschaakdag te organiseren. Die jeugdschaakdag werd, met medewerking van veel enthousiaste leden, een doorslaand succes. Bij de eerste editie meldden zich meteen 120 deelnemers. Dat

aantal zou in de jaren daarna steeds oplopen, met als hoogtepunt de vijfde uitvoering: in 1979 konden we trots aankondigen het grootste eendaagse jeugdschaaktoernooi van Nederland te zijn (210 jongens en meisjes, die allemaal met een prijs naar huis gingen).

Het aantal leden groeide flink, de vurig gewenste opstoot binnen de LeiSB begon: in maart 1975 promoveerde het eerste achttal naar de eerste klasse met een overweldigende voorsprong op de concurrentie. Pogingen om meteen door te stoten naar het hoogste platform van de onderbond mislukten twee keer op het nippertje, maar daarna was het wel raak. De doorstroming naar de KNSB-competitie, die toen nog geen derde klassen kende, was in die tijd een pittige opgave. Tot twee keer toe slaagde ASC, als kampioen van de Leidse Schaakbond, er niet in om de zogenaamde promotiewedstrijden succesvol af te ronden.

ERKENDE TOERNOOITIJGERS

Een prachtige tijd met mooie avonturen binnen en buiten de vereniging. Buitelingen en salto mortale's waren er ook tijdens de veelvuldige deelnames aan uiteenlopende toernooien. Samen met erkende toernooitijgers als Jan Lambooy, Jan de Wit, Wim Mechelse en later de 'jonkies' Theunis Stelling, Jos van der Tol, Onno van Dijk en Peter Passenier werden stad en land afgestruind. Een vriendenclub, die inspireerde. Dat verklaart ook mijn actieve betrokkenheid in die periode, met vanaf 1975 bestuurlijke taken: aanvankelijk secretaris, later ook wedstrijd- en teamleider en ten slotte voorzitter. In november 1974 leverde ik mijn eerste bijdrage aan het clubblad. Vanaf 1977 tot en met mijn afscheid in 1983 was ik redactielid, gaf het clubblad na een complete 'make-over' het bekende voorblad met het kasteel en schreef in totaal naar schatting zo'n 500 A4'tjes..... Behalve de organisatie van vijf van de eerder genoemde Jeugdschaakdagen richtte ik de 'Schaakboekerij' (goedkope boeken voor de leden) in en regelde een aantal massakampen tegen mijn voorgaande vereniging, Schiebroek in Rotterdam. De belangstelling daarvoor was zo groot, dat we er een volwassen autobus voor huurden! Verder herinner ik me een mega-actie, waarbij letterlijk álle huisadressen in de gemeente werden bezocht om er een wervende folder door de brievenbus te mikken. Dat leverde in één klap ruim twintig nieuwe leden op.

Mijn prijzenkast was ook gebaat bij de Alphense schaakperiode: twee keer winnaar van het snelschaakkampioenschap en vier keer het beste resultaat in de externe competitie. Overigens raakte ik in 1977 in een gigantische 'dip'. Mijn interne prestaties waren toen zó mager, dat er geen plaats voor me kon worden ingeruimd in het eerste team. Dat deed wel even pijn. De reactie erop verbaast me achteraf nog altijd: extern scoorde ik vervolgens 6 uit 6 in het tweede en 2 uit 2 bij invalbeurten in het eerste. Bovendien veroverde ik met grote voorsprong het individuele interne kampioenschap. Zowel Alphen 1 als Alphen 2 werden dat seizoen kampioen! Enige 'schaduw' was de nederlaag in de beslissingstweekamp om het snelschaakkampioenschap: Theunis Stelling won met 2-1.

SCHOFTERIG SCHAAK

Het clubblad 'Hoog van de Toren' nam in die jaren een bijzondere plaats in. Dikke exemplaren waren het, met royale wedstrijdverslagen, stevig becommentarieerde partijen en vooral ook veel leeswerk. Er waren 'specials' over computer- en correspondentieschaak. Pierre Matthieu (topvolleybalcoach) en Kees Jansma (jawel, dé) leverden artikelen. Humoristische bijdragen waren er volop, met series als 'Verleidingstechnieken' en 'Schokkend Schofterig Schaak' en rubrieken als 'De redactie beantwoordt (onzinnige) vragen van lezers' en de spraakmakende 'Kietelkroniek', waarin leden elkaar onderling speels op de hak namen.

Bij de voorbereiding op dit artikel blies ik het stof van een verhuisdoos, waarin alle clubbladen uit die periode zijn bewaard. Al lezend gingen talloze luikjes in mijn geheugen open en genoot ik weer alsof de gebeurtenissen 'van de dag van gisteren' waren. Het zou te ver voeren om heel veel teksten aan de vergetelheid te ontrukken, maar de volgende alinea's geven een indruk van de toenmalige sfeer. Aan een willekeurig wedstrijdverslag (Leiderdorp 2-Alphen 2) ontleen ik het volgende:

Wereldrecord slechte smaak (Uit: Hoog van de Toren, maart 1979)

„Teamwinst. Voor dit resultaat zijn heel wat zweetdruppels gevallen en moesten vele aanslagen op het concentratievermogen worden doorstaan. De doorgaans toch al onrustige sfeer van het Dorpshuis, met zijn unieke direct aan de speelzaal grenzende toiletten, tartte ditmaal elke beschrijving. Aan het raadselachtige stijlbloempje 'Had u gewone koffie, meneer?', vele malen krachtig uitgestoten door de koffiedame, mochten we ons niet te veel ergeren. Aan het feit, dat het aangeprezen bruine vocht een nieuw wereldrecord slechte smaak vestigde, ook niet, De zouteloze grappen en grollen die enkele Leiderdorpers in de (verlate) uitverkoop smeten, konden er ook nog net door. Hinderlijker was de gewoonte van een der gastheren om, zodra hij een zet gedaan had, zijn wandelende tegenstander letterlijk naar het bord terug te fluiten. De grootste last werd echter ondervonden van een vergadering, die in de aangrenzende – door een vouwwand van de schaakspeelzaal gescheiden – ruimte een even rumoerig als lacherig verloop had. Iedere schaker had moeiteloos, met behoud van zijn zitplaats, de notulen kunnen verzorgen. De kroon op het lawaaiwerk werd in het tweede deel van de avond gezet door het dwergpoedeltje van de beheerder: het beestje hield zich fanatiek en langdurig bezig met een fel piepend stukje speelgoed. De moordlust stond in de ogen van diverse spelers te lezen.”

LOUTER SUCCESSEN

De reserves van Alphen wonnen die wedstrijd overigens met grote cijfers en werden kort daarop kampioen, daarmee een bijdrage leverend aan de voortgaande bloei van ASC.

Vandaag de dag is de Alphense Schaakclub in mijn ogen nog altijd een goede, volwassen

en gezonde vereniging. En ondanks mijn latere overstap naar het Goudse Messemaker 1847 (plus een kortstondig intermezzo bij Erasmus) is mijn sympathie voor het Alphense denkbolwerk nooit geweken.

Ik wens bestuur en leden dan ook een hele welvarende toekomst toe. Dat jullie pad geplaveid mag zijn met louter successen (met één uitzondering op 11 december a.s., als het eerste stuit op Messemaker 2, waarvan ik deel uitmaak), is mijn welgemeende wens!

In **1978** wordt weer een simultaan georganiseerd, nu in de Aarhof met opnieuw **Hans Böhm**. Hij verloor overigens deze keer van ASC-lid **Piet Wagenaar**!

De 5e jeugdschaakdag in **1979** trok meer dan **210** deelnemers!

Op **10 mei 1980** wordt een levensgroot buitenschaakspel in gebruik genomen voor de Adventskerk in een simultaan met **van der Wiel**.

In november **1980** krijgt het clubblad "Schakend Alphen" de huidige naam "**Hoog van de Toren**". Er verschenen dit seizoen 5 nummers met elk gemiddeld 50 pagina's!

In **1982** ontstaat een schaakbibliotheek. Ook wordt dit jaar de Bakkenist beker geïntroduceerd. In een simultaan in Nieuwkoop wist ASC-lid **Peter Passenier Jan Timman** te verslaan!

De herinneringen van een van de hiervoor genoemde "jonkies", van **Jos van der Tol**, volgen hierna.

Jos werd vanaf 1980 meermaals kampioen van ASC.

Het debuut

Jos van der Tol aan het begin van zijn schaakcarrière bij ASC.

Jos van der Tol

Een schaakclub bestaat 75 jaar. Hét moment om terug te kijken, herinneringen op te halen, en je te verheugen op de komende 75 jaar. Aan mij, als oud-lid, komt natuurlijk vooral het recht toe om over het verleden te schrijven. Mijn onderwerp is het debuut in het eerste team van de Alphense SchaakClub van de man die zo'n 5% van alle clubkampioenschappen veroverde (want dat ben ik namelijk zelf).

In 1975 was ik lid geworden van ASC, nadat ik op de middelbare school door vrienden uit Leimuiden warm gemaakt was voor het mooie schaakspel. Eigenlijk was ik al in schaken geïnteresseerd vanaf de "Match van de Eeuw", Fischer- Spassky, met de onvergetelijke Tv-explicaties van het duo Euwe / Mühling. Afijn, ik begon dus bij ASC..... onderaan. En dat ging goed, overwinningen regen zich aaneen en mijn opmars in de laddercompetitie en de schakerstatus was begonnen. Totdat daar de clubgroten mij opwachtten; de opmars stokte en het zou enkele jaren duren voordat ik die de baas was. Pas in de jaren '80 wist ik mijn 4 kampioenschappen te veroveren.

Uiteraard werd ik gevraagd in de externe competitie mee te spelen. ASC was een grote club, en we hadden 4 teams. Ik speelde afwisselend in het derde en vierde team, en volgens mijn notatieboekje leverden die partijen alleen maar overwinningen op. De clubleiding zag dit aan, besloot mij niet via het 2^e team te laten stijgen maar gooide mij in maart 1976 (ik vermoed op mijn 18^e) maar gelijk in het diepe: ASC1. Ik heb niet genoteerd tegen welke club ik speelde, maar mijn tegenstander was J. van Dijk, die volgens mij van onze toenmalige aartsrivaal Lisse was. Het was dus beslist een belangrijke wedstrijd. Ik speelde (volgens mijn toenmalige inzichten) erg slecht (in mijn notatieboekje had ik maar liefst 14 van mijn 49 zetten van een vraagteken voorzien, waarvan 2 met een dubbel vraagteken). Toch werd de partij remise. (Geen vraagtekens bij de zetten van van Dijk, hoewel die dus net zo slecht gespeeld moest hebben.) Hier is de partij:

Jos van der Tol (ASC1)- J. van Dijk (Lisse?)

1. c4 e5 2. Pc3 Pf6 3. g3 Pc6 4. Lg2 Lb4 5. Pd5 0-0 6. a3 Le7 7. e3 d6 8. Pe2 Lf5 9. d4 exd4 10. Pxd4 Pxd4 11. Dxd4 Pxd5 12. Dxd5 Lc8 13. 0-0 Tb8 14. b3 Lf6 15. Ta2 Te8 16. Lb2 Lxb2 17. Txb2 b5 18. c5 Te5 19. Dd4 Txc5 20. b4 Te5 21. Dxa7 Tb6 22. Tc2 c5 23. Td1 Ta6 24. Db8 Tb6 25. Da7 Te7 26. Da5 c4 27. Tcd2 Te8 28. Td5 Kf8 29. Txb5 Ta6 30. Dxd8 Txd8 31. Tb8 Ke7 32. Ta8 Txa8 33. Lxa8 Lg4 34. Td4 Txa8 35. Txd4 c3 36. Tc4 Txa3 37. Kf1 Tb3 38. h4 d5 39. Tc5 Kd6 40. Ke2 Txb4 41. Txc3 Tc4 42. Kd3 Txc3+ 43. Kxc3 Ke5 44. Kd3 f6 45. g4 h6 46. f4+ Kd6 47. Kd4 g5 48. hxg5 hxg5 49. Kc3 Kc5 remise.

Overigens was ik vooral kritisch op mijn spel omdat ik toen remises als halve nederlagen beschouwde. Die fanatieke instelling is ook vastgelegd; er blijkt namelijk een foto van mij gemaakt te zijn tijdens deze partij. De twintigjarige Jos voert daarop met geconcentreerde blik en agressieve uitstraling zijn 31^e zet Tb5-b8 uit (ook weer een vraagteken; Tc5 zou beter geweest zijn). Clement van de Laar had mij gevraagd om een foto uit mijn ASC-tijd, en dit bleek de enige die ik kon vinden. De foto laat mij begrijpen wat clubgenoot Reijer de Boer mij ooit zei: dat ik mijn eerste zet speelde met een air van "mat in 36 zetten". Ik kan de lezer overigens verzekeren dat ik niet zó arrogant was, maar ik kan me voorstellen dat mijn gretigheid om te spelen intimiderend kon overkomen. Die foto is overigens ook de reden dat ik op deze, verder niet zeer bijzondere, partij terugkom. Er is namelijk een stukje van de stelling te zien, en ik vroeg me af uit welke partij die zou komen. Witte pionnen op a3 en b4, mmmm..... Eens zien of

ik die in een oud notatieboekje kan terug vinden. Niet gelogen: het eerste boekje waar ik in keek, de eerste partijnotatie die ik langsleiep: dat was 'm!

Natuurlijk zou ik veel meer verhalen kunnen vertellen over mijn 10 jaren als speler van ASC. De belangrijkste herinnering is echter aan de gezelligheid en de vriendschappen die ik daar gevonden heb. Nog altijd ga ik ieder jaar met een groepje oud ASC-ers naar het Corus-toernooi, en steeds is het een feest oud-clubgenoten uit Alphen te ontmoeten.

ASC, van harte gefeliciteerd met deze 75 jaar! Mogen er nog vele mooie jaren volgen.

De roerige en spannende ASC- jaren, eind '70- begin'80

Een impressie van Orla Petersen

ASC speelde in de Opstandingskerk waar in de grote zaal wedstrijden intern en extern, jeugdcompetitie etc. werd gehouden. Door een enorme groei van volwassen senioren en dito groei van junioren, werd het erg rommelig, maar ook heel gezellig. Ik herinner mij dat wij met meer dan 100 volwassenen begonnen aan de interne competitie, die gespeeld werd in groepen – een zeer rigide systeem. Later werd dat anders – het Keizersysteem werd ingevoerd. Door de flinke hoeveelheid jeugd werd uiteindelijk besloten dat de jeugd in de benedenzalen gingen spelen en dat de externe wedstrijden ook daar gehouden werden. De club kon dat geld gemakkelijk opbrengen, werd algemeen gesteld!

Omdat de jeugd zo veel leden telde werd ook besloten om een echt jeugdbestuur aan te stellen. Vandaag zou dat een utopie zijn. Dat gaf ook wat roering omdat het bestuur en het jeugdbestuur nogal verschilden van mening over rechten en plichten, toernooien etc. Omdat de jeugd zo sterk in opkomst was (in alle Leidse clubs) nam Theunis Stelling als jeugdleider het initiatief tot het oprichten c.q. instellen van een jeugdschaakdag. Hij en zijn medekompanen de gebroeders Passenier waren er van overtuigd dat het een succes zou worden. De volwassenen moesten maar geld reserveren voor zoiets belangrijks! Gelijk kregen ze en de jeugdschaakdag was gekomen om te blijven.

De jeugd is ook gebleven en heeft getoond van grote waarde te zijn. Theunis zag het na een tijd niet meer zitten – hij was clubkampioen geworden en zocht daarna zijn heil bij LSG. De Passeniers vertrokken ook en tenslotte kon ASC niet meer een competitieve ploeg samenstellen. Pas nadat de opgroeiende jeugd van toen zich begon te mengen in de interne kampioensstrijd kwam ASC weer op peil. De jeugd van toen is vandaag rond de dertig en zijn gelukkig in de club gebleven.

In die dagen werd Jos van de Tol steeds kampioen, onverslaanbaar was hij. Samen met hem en een reeks ASC oud-kampioenen als Piet de Jong, Wim Donker, Henk de Kleijnen en Jan de Wit, werd gestreefd naar promotie naar de landelijke competitie die toen maar 2 onderklassen had. Jaar na jaar was het nooit gelukt, in 1978 bijna, en spannend was het wel, maar de 2^e klas club was te sterk in de onderlinge wedstrijd. Nooit was ASC zo dicht bij het promoveren naar de landelijke attractieve competitie. Dat gaf wel een dreun die later zou doorklinken in het vertrekken van goede spelers

Naar aanleiding van het niet halen van KNSB niveau werd het moeilijk voor de plaatsingscommissie, die toch graag wat jeugd de kans wilden geven om zich te bewijzen in het eerste tental. Jos van Tol was al vertrokken en anderen hadden hun plaats beschikbaar gesteld maar problemen waren er wel. Zeer roerige vergaderingen en gesprekken met de oudgedienden en de nieuwkomers. Al

met al leverde het tijdelijk een verzwakking van het eerste tental op maar later bleek hoe juist het was om een nieuwe koers in te zetten.

Het team uit het jaar 1978

Staan van links naar rechts: Reijer de Boer, Piet de Jong, Henk de Kleijnen, Peter Raumann, Wim Donker en Jan de Wit; zittend van links naar rechts: Peter Neufeglise, Jos van der Tol, Kars Idzerda, Rolf de Brouwer en Jan Lambooy.

Tenslotte dient vermeld dat ASC alles goed heeft doorstaan. Alleen jammer dat de club niet meer de grootte van toen heeft, want spannend waren de competitie en de externe wedstrijden wel.

Ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum in **1985** worden tot erelid benoemd **Jan Lambooy** en **Corry Koemans**; tot lid van verdienste worden benoemd **Anton van der Kemp** en **Theunis Stelling**.

Deze mevrouw Koemans komt kennelijk wel eens in de krant.

ellers en schrijvers: mensen die aan de telefoon hangen of in de maken van dingen die hen niet woonplaats, een vereniging of ijwel altijd of de redactie nou e gemelde klacht of met de aantal niet. Wat moet een krant om a individuele klacht dat Duits-te ontvangen. Of de 'tip' dat één nlangs zijn baan in het burger-deze 'eeuwige klagers' onmis-aar toch soms, met een voor de

id het nummer van deze krant aans uit Alphen. Om klachten te or een verhaal aan de hand te n van het verschijnsel 'klagers' kelijke - belster.

door
Simone van Driel

gul aan en wijst op de rij mini-flesjes drank. "Jenever? Wodka? Zeg het maar". "Bessejenever? Prima". En, wijzend op de foto-graaf: "Wat wil dat ventje?". Op de vraag hoe ze aan al die flesjes komt antwoordt ze doodsimpel: "Tja, hoe komt een mens aan lui-zen".

Impulsief

Nu ze zo'n beetje het hele huis heeft laten zien en flesjes drank heeft kunnen slijten wil ze wel aan het gesprek beginnen. Gevraagd naar de beweegredenen om iedere keer weer de krant te belten antwoordt ze: "Kijk, ik ben heel impulsief. En als iets me niet bevalt of ik erger me heel erg aan iets, dan moet ik dat

*Mevrouw C.M. Koemans temidden van stapels kranten en knipsels "Al die berichtjes zijn leuk voor later".

(foto Nanno Bloepot)

Vaste belster mevrouw Koemans: 'Even schelden, dat lucht op'

De heer Lambooy kon helaas zelf het jubileum in 1985 niet meemaken, blijkt uit bijgaand briefje aan Myriam Borghuis.

J. G. LAMBOUY
CENTRALE
D/NO DE VERENIGINGEN

VERENIGINGEN, 21 nov. 1985

Geeachte Mevr. Borghuis,

Helaas was ik plotseling verhinderd om het feest bij te wonen. Een van mijn medewerkers was plotseling ziek geworden, zodat ik de avondcolleges moest overnemen. Ik hoop dat de feestelijke herdenking met succes is verlopen. Nog steeds vind ik V&S de leukste club die ik ken. Wellicht zie ik u allen op de (4?) kampioen ja-nuari. Met vriendelijke groet
J. G. Lambooy

Het 50-jarig jubileum in 1985 werd gevierd met een schaaknacht met een stevige prijzenpot.

club r

* Enige vooraanstaande leden van de jubilerende Alphense Schaak Club: Wim Barenburg, Myriam Borghuis, Anton van der Kemp en Henk Taconis.

Het ledental is tamelijk stabiel. In het eerste achttal heeft de jeugd de overhand. Van de acht spelers zijn er vijf jonger dan 20.

"We zien de toekomst dan ook optimistisch tegemoet. We zouden er nog wel graag wat vrouwelijke leden willen bij hebben. Kennelijk ligt er voor meisjes een drempel om zich bij een schaakvereniging aan te melden. Dat hoeft beslist niet, want het is echt heel leuk bij ons".

De Alphense Schaakclub heeft twee keer per week clubavond. De training is op woensdag. Op donderdag wordt voor de competitie gespeeld.

Myriam Borghuis: "We doen veel. We organiseren enkele toernooien en jaarlijks zijn we present bij de Kerst-Inn in De Bron. Binnenkort beginnen we met de opvang van degenen die nagenoeg niets weten van het schaakspel, maar het graag willen leren. Dat doen we trouwens ook al op de scholen. Iedereen kan namelijk leren schaken. Schaken is een zeer interessant spel. Steeds ontdek je weer nieuwe varianten en ontwikkel je nieuwe technieken. Elk spelletje schaak is steeds weer een uitdaging. Ieder spel is anders".

Zonnetje

Ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum zijn tijdens de buitengewone ledenvergadering op 30 oktober een aantal actieve leden in het zonnetje gezet.

Naast de eerder genoemde Anton van der Kemp is ook Theunis Stelling tot lid van verdienste benoemd. Jan Lambooy en Corry Koemans zijn tot erelid gebom-

Prijzengeld van 3 mille in Schaaknacht van Alphen

ALPHEN — In de nacht van 29 op 30 november organiseert de Alphense Schaakclub een snelschaaktoernooi, de Schaaknacht van Alphen. De maximumspeeltijd per persoon is tien minuten per spel.

Er wordt gespeeld volgens het zogenaamde Amsterdamse systeem. Eerst worden via drie achtereenvolgende vierkampen de spelers naar sterkte geselecteerd, waarna de finale-tienkampen volgen. Er zijn forse geldprijzen te verdienen, tot aan f 700,— toe. De

totale prijzenpot bedraagt f 3050,—.

Plaats van handeling is de Opstandingskerk in de Prinses Marijkestraat. De zaal is open vanaf 20.30 uur. De eerste partijen beginnen om 21.30 uur. De prijsuitreiking vindt 's morgens om 7.00 uur plaats.

Aan de Schaaknacht kunnen 110 spelers meedoen. Voor inlichtingen en opgave kan men terecht bij Wim Barenbrug en Myriam Borghuis, telefoon respectievelijk 44116 en 22386.

50 jaar Alphense Schaakclub

Vijftig jaar Alphense Schaakclub (ASC). Een feit om te vieren. Vorige week donderdag werd daarom een receptie gehouden, waarop ook vertegenwoordigers van de gemeente niet ontbraken.

Wethouder K. Mollema, die de portefeuille sport en recreatie beheert, was één van de eersten die het bestuur van de jubilerende vereniging zijn gelukwensen kwam aanbieden en tevens een geschenk onder couvert overhandigde.

Na hem volgden nog vele anderen, zoals leden en oud-leden, vertegenwoordigers van vele Alphense verenigingen en de heer J.M.W. v.d. Bos namens de Leidse schaakbord. De avond werd besloten met een geanimeerde schaakwedstrijd.

In dit jubileumseizoen was de recep-

tie echter niet het enige dat gedaan werd ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan. De schaaknacht van Alphen zal ongetwijfeld het grootste gebeuren worden, dat ter gelegenheid hiervan wordt georganiseerd. In de nacht van vrijdag 29 op zaterdag 30 november kan iedere liefhebber komen schaken om geldprijzen in de Opstandingskerk aan de Prinses Marijkestraat 69. Het schaakfeest begint om 21.30 uur en eindigt om 7.00 uur in de vroege zaterdagmorgen.

Telefonisch of schriftelijk aanmelden bij W. Barenbrug, Lupinesingel 232, 2403 CS Alphen aan den Rijn, telefoon 44116, of bij M. Borghuis, Händelhof 30, 2402 GW Alphen aan den Rijn, telefoon 22386.

De inschrijving kost 10 gulden.

Hier neemt het bestuur van ASC de felicitaties in ontvangst van wethouder K.H. Mollema. Het bestuur v.l.n.r. C. Homan, P. Passenier, W. Batenburg (voorz.), O. Petersen en H. van Dijk.

De bekeruitreiking door **Myriam Borghuis** aan **Wim Mechelse**, winnaar van de interne competitie in **1985**

Vlnr: Wim Mechelse, Myriam Borghuis, achter de tafel Theunis Stelling

Uit het persoonlijk archief (geheugen) van **Myriam Borghuis**.

Het is ontzettend jammer, maar ik ben bang dat ik de HvdT's die ik nog had bewaard van 1983 – 1985, van het voorjaar heb weggegooid bij een grote opruiming. Ik zal nog verder zoeken in de garage.

Wel heb ik een foto. Hierop zie je Theunis Stelling achter de tafel met de microfoon. Die persoon met de beker was ik 1985. Niet voor mijzelf maar voor de winnaar van de competitie!

Dan waren er in die tijd twee broers op de club. De ene was doof. Dat weet ik nog omdat we daar een bestuursvergadering hebben gehad en de 'voordeurbel' een lichtpunt was. Als die ging branden, wist hij dat er iemand aan de deur stond. (Stuifzwam)

In die tijd was ik een periode intern wedstrijdleider. Dat ging nog met een boek met naamkaartjes die je in vakjes moest steken. Daarmee werd de competitie-indeling voor die avond samengesteld. Heel lastig als iemand dan nog op het laatste moment afbelde.

Ook heb ik een poos de Hoog van de Toren gemaakt. Dat ging in die tijd nog op een typemachientje. De daarin geplaatste partijen werden toegelicht door plaatjes waarop de 64 velden stonden. De speelsituatie mocht je aangeven met plakplaatjes. Dus ik was uren in de weer met vellen paardjes, lopers, etc. Een behoorlijke klus.

In die tijd had je ook de mini Hoog van de Toren. Voor de jeugd. Die werd geschreven en samengesteld door Theunis Stelling en anderen. Ik vond dat hij vaak wat hard schreef over een partij van een kind die niet goed uitpakte. Waarschijnlijk waren dat vooral moedergevoelens. Volgens Theunis konden ze daar prima tegen!

Ook heb ik meegedaan met simultaanschaken, waar Hans Böhm de gastspeler was. Dat

was tijdens het 50-jarige bestaan in 1985. Ik had als zwart de opening f7-f5, of zo iets, in ieder geval anders dan anders. Op de een of andere manier kon ik mij staande houden. En nadat een aantal spelers al gesneuveld waren, werd mij remise aangeboden. Dat zegt ongetwijfeld meer van hoe lang hij al bezig was, dan van mijn spel (ik speelde in de onderste lijn). Waarschijnlijk was hij het zo langzamerhand een beetje zat. Maar ik vond het toentertijd wel geweldig.

In die periode waren er – incl. mijn persoontje - drie dames op de club (in de Opstandingskerk), waaronder een jonge vrouw die blind was. Ongelofelijk knap om dan toch te kunnen spelen.

Na zo'n competitieavond gingen we wel vaker met een groepje naar de bar in de Prinses Irenestraat, je kent het wel, even napraten over die avond. Dat was altijd gezellig.

In januari 1986 zijn wij als gezin voor drie jaar verhuisd naar Frankrijk. Na een maand of wat heb ik daar een schaakclub opgezocht. Wij woonden een half uur van La Defense (Parijs) vandaan. Ik ben terechtgekomen in St. Germain en Laye, natuurlijk alleen maar mannen! In die tijd in Frankrijk heb ik een schaakcomputertje gekocht. Dat was heel wat.

Zij krijgt met haar collega's wel veel lof toegezwaaid over de HvdT, ook van de LSB:

J. P. M. BOS
BUREAU VAN BOEKEN DE BRUNNENSTRAAT 5
2401 AN UDDESHAVEN
TELEFON 0174-113333
KAPSELING NR. 200-20000
POSTKORT NR. 100011

26 maart 1985

Mevrouw Myriam Borghuis,
Bijredactrice Hoog van de Toren,
Hindelhof 30,
2404 GW Alphen aan den Rijn

Geachte Mevrouw Borghuis,
Op de eerste plaats wil ik U mijn erkentelijkheid betuigen voor de regelmatige toezending van het clubblad van de Alphenso Schaakclub.

Zodra ik Uw clubblad met de post heb thuisgekregen, verdiep ik mij in de artikelen van velerlei aard, die mij op de hoogte brengen van het wel en wee (dit laatste slechts in zeer beperkte mate) van Uw vereniging en van Uw leden, van wie ik enkelen tot mijn groot genoegen vrij goed ken.

Ik mag U en al Uw medewerkers van harte gelukwensen met een dergelijke voortreffelijke uitgave, welke telkenmale heel veel vrije tijd vergen van allen, die daaraan op de een of andere wijze hun medewerking verlenen.

Naar mijn mening is Uw verenigingsblad een glanzend voorbeeld van datgene, wat samenwerking, veel moeten en geduldige tijdrovende vrijetijdsbesteding kunnen verwerklijken.

Het genoegen dit blad te lezen doet mij vaak de zucht alken, waaron zulke een uitgave slechts een grote uitzondering is en waaron zulke niet binnen de Leidsche Schaakbond gerealiseerd kan worden, ten faveure van alle bij de L.S.B. aangesloten verenigingen.

Mijn grote bewondering voor alles en iedereen, die Uw clubblad zo uitzonderlijk goed maken.

Met vriendelijke groeten,

J.P.M. BOS
Voorzitter L.S.B.

De jaarvergaderingen worden deze jaren goed bezocht, bijvoorbeeld in **1989**, een buitengewone vergadering om over het roken te besluiten.

PRESENTIELIJST Bu. Led. Verg 7-12-89.

1	Leendert Jg	30	J. C. Gast
2	J. Lyden	31)	A. Stakenburg
3.	~~R. B. ...~~	32)	Ria van der Veer
4.	~~P. ...~~	33)	Angelique Paymans
5	Anna van Dyk	34	B. J. Slofstra
6	~~H. ...~~	35	J. Frijling
7	J. P. Wapman	36	BUD. Lytgaarden
8	P. de Graaf	37	Eric Coppoolse
9	W. de Zee	38	D. H. Schravenuyl
10	Gerard den Hartman	39	J. van der Spek
11	B. Borenes	40	R. J. Smit
12	P. v. Blooy	41	W. Kollman
13	W. Baerens	42	G. van Gogh
14	R. v. Bekkum	43	R. Blund
15	~~...~~	44	J. Brugmans
16	~~Alkema~~	45	~~...~~
17	~~Deuser~~	46	~~P. ...~~
18	~~...~~	47	~~...~~
19	J. Verdun	48	H. Sharon
20	P. de Meester	49	Paul Klappath
21	C. Kooij	50	Cil Wijnmans
22	K. de Gelder	51	B. Rouwhoff
23	A. v. Neut	52	~~T. de Jong~~
24	M. Bronner	53	D. Heun
25	Thiemen Apeldoorn	54	H. Passenier
26	MARK STRELLI		
27	Jan Bouwman		
28	Henk Botma		
29	~~Prof. ...~~		

→ 202

In deze tijd is veel werk gemaakt van het schaken op scholen, zoals hier bij een simultaan, door Onno van Dijk, op de Hobbitstee in Alphen (fotograaf W. Dijkman):

En wordt er in samenwerking met het Ashram College een basisscholenkampioenschap georganiseerd, dat nog steeds bestaat

Wim Barenbrug was een van de zeer actieve organisatoren in deze periode

Een recente foto van Wim Barenbrug (uit 2007) tijdens een gesprek bij hem thuis met Theunis Stelling en Nico Bode, en zijn bekende attributen.

Geschaakt wordt er natuurlijk ook gewoon extern, hieronder een ASC-team, 4^e of 5^e, rond 1990:

Van links naar rechts: Jeroen Frijling, Ruud Brune, Dick Roosa, Piet Helvensteijn, onder: Kees Brand, Henk Visser en Kees Koren

---

ASC van 1990 tot 2000

Het zijn rustigere jaren geworden, wel met veel verhuizingen, maar ook de “opkomst” van de jeugd, als Dinard van der Laan

Kampioenen

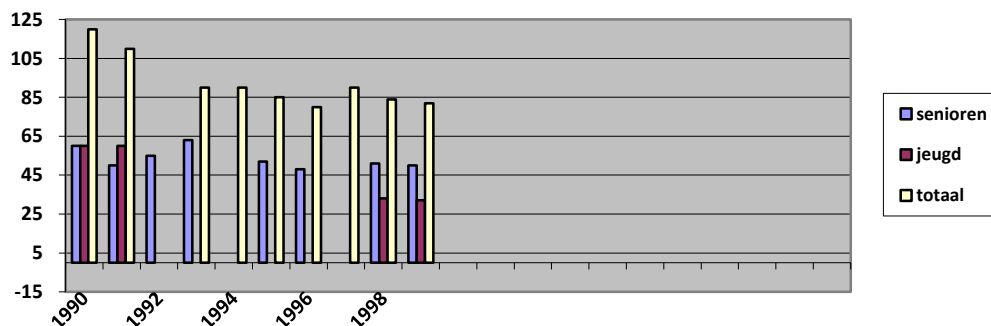
1990	Onno van Dijk	1995	D. v.d. Laan / D. Helvesteijn
1991	Leen de Jong	1996	Dinard van der Laan
1992	Eric Coppoolse	1997	Dinard van der Laan
1993	Dinard van der Laan	1998	Dinard van der Laan
1994	Martin van Gils	1999	Dinard van der Laan

Voorzitters

1989 - 1993:	Henk Visser	1998 - 2000:	Orla Petersen
1993 - 1998:	Gerard van der Laan		

Ledental

Het ledental neemt gestaag af na de geweldige toename in het vorige decennium:

De locaties waar de Alphense Schaakclub speelde

1965 - 1991:	Opstandingskerk, Prinses Marijkestraat
1991 - 1995:	Maranathakerk, Raadhuisstraat
1995 - 1996:	Opstandingskerk, Prinses Marijkestraat
1996 - 1998:	Denksportcentrum Passe Partout, Stuifzwam
1998 - 2006:	Zalencentrum De Bron, Troubadourweg

Opmerkelijke feiten uit deze periode

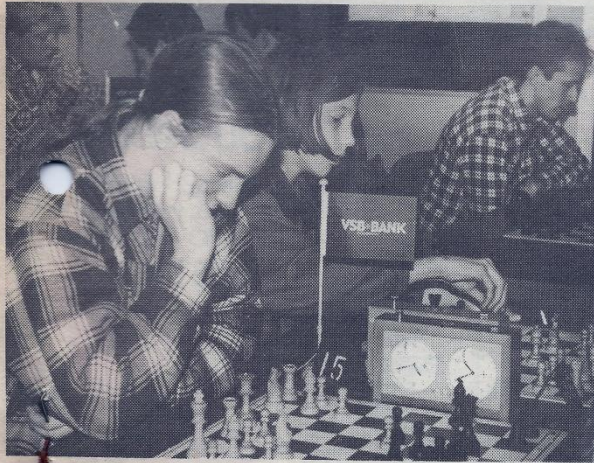
In september 1991 wordt **Wim Barenbrug** benoemd tot lid van verdienste.

Tijdens het 60-jarig jubileum in 1995 treedt **Hans Böhm** in Alphen weer op in een simultaan:

Voor schaken 'slechts' ambitie en interesse nodig

Alphense Schaakclub viert zestigjarig bestaan

Alphen aan den Rijn - Vandaag is het zestig jaar geleden dat de Alphense Schaakclub (ASC) is opgericht. Vanwege dit jubileum speelde schaakmeester en tv-persoonlijkheid Hans Böhm in september een simultaanpartij in De Aarhof, en is vrijdagavond 3 november een schaaknacht gehouden.

Verdeeld over twee categorieën speelden ruim zeventig spelers van vrijdag 3 november 21.00 uur tot zaterdag 4 november 09.00 uur elf ronden schak. Voor de eerste vijf in elke categorie waren er geldprijzen te winnen, hoofdprijs f 600,-, en ook voor elke tiende geëindigde was er een geldbedrag.

In groep A won Bruno Carlier uit Leiden, en eindigde B. Bannink als meest succesvolle Alphenaar op de zevende plaats.

Eindstand in groep A:

1. Bruno Carlier
2. Rudy van Wessel
3. Michael Hoving
4. Michiel Blok
5. A. Rosmuller

In groep B behaalde Lance Oldenhuis als beste Alphenaar een tiende plaats, terwijl Wilbert Mourits uit Bodegraven namens ASC op de vierde plaats eindigde.

De eindstand in groep B:

1. Liem
2. Tailo van Ree
3. T.W. Sung

4. Wilbert Mourits
5. A. van Beek

Max Euwe

Het is niet helemaal toevallig dat in 1935 meerdere schaakclubs in Nederland zijn opgericht, waaronder ASC: in dit jaar werd Max Euwe wereldkampioen, waardoor veel (meer) belangstelling voor schaken ontstond. Nog eerder dan in 1935 speelde de voormalige voorzitter van ASC de heer W. Barenbrug al schak, en sloot hij zich al jong aan bij een schaakclub. Direct na zijn komst in Alphen in 1973 werd hij lid van ASC, om hiervan in 1989 voorzitter te worden.

Dit is hij ongeveer tien jaar gebleven om zich daarna als een soort manasje-van-alles voor de schaakclub in te zetten. Zo is hij onder meer betrokken bij elementen als: basisschool-schaaktoernooi, ja-nuaritoernooi, jeugdschaakdag, wedstrijdleiding, en schaken voor 50-plussers.

'Ik heb het zo druk met schaken, dat

derde klasse van de KNSB, waarvan de eerste twee wedstrijden winnend zijn afgesloten.

Nu dit bereikt is, wat is het volgende streven van voorzitter Van der Laan? Met 2000 als 'magisch' jaar in gedachten, heeft de voorzitter hierover de volgende ideeën: 'Graag van 85 leden naar 120 leden, het eerste team gepromoveerd van de derde klas landelijk naar de tweede klas landelijk, en het tweede team ook spelend op landelijk niveau.'

Cleverder

Twee voorzitters van ASC: W. Barenbrug die al ruim zestig jaar actief de schaaksport beoefent, en G. van der Laan die tot drie jaar geleden nooit eerder in clubverband geschaakt had. Wat vinden zij het 'mooie' van schaken? Barenbrug: 'Om cleverder te zijn dan je tegenstander.'

Van der Laan: 'Om je tegenstander af te maken.' Dit laatste uiteraard in de letterlijke zin van het woord. Wat een schaker volgens beide voorzitters moet hebben om zo ver mogelijk te kunnen komen: 'Ambitie en interesse, dit geldt voor elk niveau.'

Deze jaren worden er kennelijk minder toernooien georganiseerd. Maar een toernooi springt er uit, ook door de prijzenpot, nl. het **Maas-Dijken toernooi**. De eerste prijs bedraagt zelfs NLG 2.000,=!

Ook onze "jeugd" begint door te breken, zie het resultaat in 1997.

18/6/97. WITTE WEEKBLAD

Maas-Dijken Schaaktoernooi

Drie Alphenaren op derde plaats

Alphen aan den Rijn - Edwin van Haastert van schaakgenootschap LSG uit Leiden is afgelopen zaterdag winnaar geworden van het derde Maas-Dijken toernooi om het persoonlijk kampioenschap van de Leidse Schaakbond.

Evenals Dennis de Vreugt uit Lisse behaalde hij 5,5 punten uit zeven partijen, maar Van Haastert bleek op grond van de weerstandspunten een zwaarder programma te hebben afgewerkt, zodat hij de kampioensbeker in ontvangst mocht nemen. De in de hoogste klasse van de schaakbond spelende Van Haastert en De Vreugt wonnen ieder hun eerste drie partijen en speelden afgelopen woensdag in de vierde ronde tegen elkaar remise. Ook vrijdag in de vijfde ronde wisten zij ieder hun partij te winnen, zodat zij op zaterdagochtend de laatste dag ingingen met een half punt voorsprong op Dinard van der Laan uit Alphen, die vrijdagavond won van zijn plaatsgenoot Theunis Stelling. Met één punt achterstand volgden Alphenaar Dennis Helvensteijn, het nog maar elfjarige schaaktalent Frank Erwich uit Voorschoten en Rob Veenhuijsen van schaakclub Oegstgeest. De topper op zaterdagochtend tussen de nummer één van de plaatsingslijst Edwin van Haastert tegen nummer zeven Dinard van der Laan gaf een lange strijd te zien, waarin de met wit spelende Van Haastert weliswaar een toreneindspel met een pion meer wist te bereiken, maar uiteindelijk toch in remise moest berus-

ten. Onmiddellijk hierna kwamen ook De Vreugt en Erwich remise overeen, terwijl na een zwaar gevecht Dennis Helvensteijn wist te winnen van Veenhuijsen en daarmee zijn achterstand tot een half punt terugbracht. In de slotronde op zaterdagmiddag bleek dat de zesde ronde beslissend was geweest. De twee toppers Van Haastert en De Vreugt waren tegen respectievelijk Helvensteijn en Van der Laan niet bereid om risico te nemen en namen snelgenoegen met remise, die beiden f 1500,- opleverde voor de gedeelde eerste en tweede plaats. Op de derde plaats kregen de twee Alphenaren in de slotronde nog hun plaatsgenoot Clement van de Laar en Wim Vriend uit Hazerswoude naast zich. Deze vier spelers mochten samen f 1100,- verdelen, maar op basis van de weerstandspunten werd Helvensteijn derde voor Van der Laan.

Naast de hoofdprijzen waren er zes speciale ratingprijzen beschikbaar voor de spelers die het hoogst boven hun op de grond van hun rating verwachte score uitkwamen. In dit nevenklassement speelde de Alphense jeugdspeler Paul de Vries een opvallende rol. Met een remise in de slotronde tegen hoofdklasser

Henk van Putten van LSG scoorde hij in zeven partijen maar liefst 2,5 punt meer dan op grond van zijn rating mocht worden verwacht en werd hij daarmee de terechte winnaar van de eerste prijs van f 125,-, voor Gert-Jan Stolwijk uit Boskoop en de uit Oekraïne afkomstige enige vrouwelijke deelnemer Natalja Chkalova.

Bij de prijsuitreiking maakte directeur Joh. Westmaas duidelijk dat het toernooi ook in de komende jaren kan rekenen op de steun van het Alphense bouwbedrijf Maas-Dijken. In overleg met de organisatoren van de Alphense Schaakclub en de Leidse Schaakbond wordt zelfs gedacht aan een uitbreiding van het toernooi, waarbij een invitatie voor één of enkele grootmeesters zeker tot de mogelijkheden kan gaan behoren.

Een oud-speler van ASC, Theunis Stelling, boekt deze jaren in Alphen successen als blindschaker.

'Blinde' schaker Stelling boekt zeven keer winst

■ **Blindsimultaanschaker Teunis Stelling (rechts) in een overpeinzing.**

ALPHEN — Blindsimultaanschaker Teunis Stelling heeft afgelopen zondag zeven keer winst geboekt van de in totaal acht gespeelde partijen. De Alphenaar deed dit in Swingcafé Querelle. Stelling speelde niet alleen tegen acht tegenstanders tegelijk, maar stond ook nog eens continu met zijn rug naar de schaakborden toe. Een extra handicap derhalve. In de achtste partij moest Stelling

genoegen nemen met een remise. De blindsimultaan duurde van 15.00 uur tot 20.30 uur. „Sneller dan verwacht, was hij klaar”, aldus Harry Legius, eigenaar van Querelle, die met de organisatie van de simultaan het feestweekeinde bij Querelle afsloot. Het café in de Julianastraat heeft haar interieur vernieuwd en naar aanleiding daarvan werden enkele activiteiten gehouden.

De journalist maakt hier wel een (groot) foutje, rechts op de foto is namelijk scheidsrechter David Rutten te zien die de zetten uitvoert, en natuurlijk niet de blindschaker Theunis Stelling.

ASC IN DE PERIODE 1993-1998

Gerard van der Laan

Graag voldoe ik aan het verzoek van de voorzitter voor een bijdrage aan Hoog van de Toren ter gelegenheid van het 75-jarige jubileum. Plotseling is er dan het besef dat de tijd omvliegt. Het is al weer 15 jaar geleden dat in mijn periode als voorzitter het 60-jarig jubileum werd gevierd. Ik ben maar 5 jaar lid geweest van ASC, maar mijn (actieve) betrokkenheid bij ASC is wel langer geweest, al sinds Dinard in 1987 jeugdlid werd. Nadat hij bij de senioren ging spelen, kwam ik hem meestal rond een uur of tien ophalen, en dat liep nog wel eens uit. Ook ging ik regelmatig met een aantal jeugdleden op stap naar jeugdtoernooien en fungeerde ook wel als teamleider bij wedstrijden om het Nederlands kampioenschap voor jeugdteams in Baarn. Uiteindelijk meldde ik me in de zomer van 1993 aan als lid. Het schaken zelf is nooit een groot succes geworden, meestal eindigde ik aan het eind van het seizoen ergens in de middenmoot van de interne competitie. Ik gaf me echter niet snel gewonnen, en ook partijen tegen de toppers duurden dikwijls bijna de volle vier uur. Vervolgens kon ik moeilijk is slaap komen en de volgende dag voelde ik de partij nog letterlijk in de benen zitten. Na vijf jaar heb ik dan ook in 1998 besloten om ermee te stoppen en mijn lidmaatschap te beëindigen.

Deze vijf jaar ben ik niet alleen lid, maar ook voorzitter geweest. In de ledenvergadering van september 1995 moest een nieuwe voorzitter worden gekozen. Er waren geen kandidaten, maar in het nieuwe lid Van der Laan vond de vergadering een gewillig 'slachtoffer'. Ik had er ook wel zin in en had ook wel een aantal doelen voor ogen. Allereerst het eerste team. Dat was in 1989 na een verblijf van enkele jaren in de KNSB gedegradeerd naar de LSB en later zelfs nog verder naar de eerste klasse. Juist in 1993 was het weer teruggekeerd in de promotieklasse van de LSB en terugkeer naar de KNSB was eerste prioriteit. Het team beschikte met onder andere Dennis Helvensteijn en Dinard van der Laan over enkele jeugdige talenten en ook meldden zich met Martin van Gils en Norbert Jansen enkele sterke schakers aan. Toch lukte het in mijn eerste jaar als voorzitter nog niet. Wel vond het bestuur onze oud-kampioenen Onno van Dijk en Peter Passenier bereid om in het seizoen 1994-1995 opnieuw in het eerste van ASC te komen spelen en het team met routine te versterken. Na een spectaculaire campagne in de promotieklasse slaagde het team erin om de topfavorieten AAS en Oegstgeest '80 achter zich te houden. Met een beslissende 4,5-3,5 winst in de voorlaatste ronde was de promotie een feit en deerde het verlies van 6,5-1,5 tegen Oegstgeest in de slotwedstrijd niet meer. De promotie was een prachtig cadeau voor het 60-jarig jubileum.

Dit betekende vervolgens wel negen zaterdagse wedstrijden per jaar en werd ik naast voorzitter ook teamleider, de laatste functie heb ik zelfs vervuld tot 1999. Het waren vier

mooie jaren in de KNSB met als hoogtepunten de ontmoetingen met het altijd favoriete en kampioenskandidaat nummer 1, Messemaker. Drie keer stond de wedstrijd tegen deze streekriivaal uit Gouda op het programma, drie keer werd, tot groot verdriet van hun teamleider en oud ASC'er en zelfs clubkampioen Henk de Kleijnen, gewonnen, 6-2 in 95-96, 5-3 in 96-97 en 4,5-3,5 in 97-98. Een ander hoogtepunt was de wedstrijd in het seizoen 96-97 tegen het inmiddels ook gepromoveerde oppermachtige Oegstgeest met de grootmeesters Pedrag Nikolic en Genna Sosonko in de gelederen. Met winst van Dinard op Pedrag Nikolic en van Onno op diens broer en meester Nebosja Nikolic eindigde de wedstrijd in 4-4, waarbij de winst maar net werd gemist omdat Eric Coppoolse kans zag een gewonnen stelling tegen Joop Piket toch nog te verprutsen. Ondanks deze prima resultaten tegen de favorieten, lukte het in deze vier jaar niet om kampioen te worden, drie keer eindigde het team als derde, in mijn laatste jaar als teamleider werd het vijfde. Het doet me goed dat het team nog steeds KNSB speelt en zelfs promoveerde naar de tweede klasse. Helaas kon die positie niet worden vastgehouden en wordt er nu weer derde klasse gespeeld.

Uit mijn vijf jaar als voorzitter wil ik een aantal andere zaken memoreren.

Allereerst de invoering van de digitale schaakklokken. Door het zuinige beleid van de penningmeester Cor Homan was er in het jubileumjaar 1995 voldoende geld in kas om als één van de eerste schaakclubs in de LSB digitale klokken aan te schaffen, in eerste instantie 10 en eigenlijk alleen bedoeld voor de externe competitie. Niet alle tegenstanders stelden dit op prijs, sommige weigerden zelfs en vonden het competitievervalsing omdat zij niet gewend waren aan deze klokken. Lang duurde dit echter niet en ook al vrij spoedig werden er nog eens 10 exemplaren aangeschaft en deze ook volop gebruikt in de interne competitie.

Een ander punt is het afschaffen van het afbreken en het daarmee gepaard gaande versneld uitspelen van partijen. Niet alleen binnen de club, maar ook binnen de LSB was dit een heikel punt. Ik herinner me een LSB jaarvergadering waarin lang over dit onderwerp werd gesproken en dit oneerlijk werd gevonden voor vooral de oudere spelers. Ook op dit punt liep ASC voorop. Terwijl in de interne competitie al alle partijen versneld werden uitgespeeld, was afbreken in de externe competitie nog steeds mogelijk.

Ook een terugkerend punt op de ledenvergaderingen was de competitievorm. De bestaande keizercompetitie liep goed, maar had als nadeel dat deze dikwijls al ruim voor het einde was beslist en zeker de mindere spelers niets meer hadden om voor te spelen. Het moest competitiever, wat leidde tot een poulesysteem met promotie en degradatie, ook binnen een seizoen. Ik weet nog steeds niet of dit nu een verbetering was, zelf was ik best tevreden met het Keizersysteem.

Ook over het wel of niet roken is in deze jaren veel discussie geweest. Er zijn ook vele besluiten over genomen en soms ook weer teruggedraaid. Steeds was de weerstand van enkele verstokte rokers heel groot. Vooral van oud-voorzitter Wim Barenbrug herinner ik dat hij er altijd genoeg in schepte om zijn rook midden in het gezicht van zijn tegenstander te blazen. Ik heb hem er altijd van verdacht dit met opzet te doen als wapen in de strijd. In het

bestuur was ik de enige niet-roker en na bestuursvergaderingen kon al mijn kleding in de was, wat overigens niet betekende dat ik in het bestuur alleen stond in mijn streven het roken te beperken. Ik kan mij verschillende compromissen herinneren, namelijk roken tot 10 uur verboden, maar ook de periode in denksportcentrum Passe Partout waar alleen mocht worden gerookt 'voor de paal', waarbij overigens de rokers een andere paal aanhielden dan de niet-rokers. Uiteindelijk is toch met de verhuizing naar De Bron een algeheel rookverbod tot stand gekomen, alhoewel dat voor sommige leden aanleiding was om dan maar in de foyer hun partij te spelen, mits uiteraard de tegenstander daarin toestemde.

Tijdens mijn periode als voorzitter is er in verschillende locaties gespeeld. Na een lange tijd in een zaal van de Opstandingskerk te hebben gespeeld, had het bestuur begin jaren 90 besloten te verhuizen naar de Maranathakerk. Nadeel van deze locatie was het gebrek aan een barruimte, met als gevolg toenemend lawaai naarmate de avond vorderde, maar vooral ook het feit dat de zaal om twaalf uur sloot en iedereen dan weg moest zijn. In 1995 werd besloten om terug te verhuizen naar de Opstandingskerk, maar dit is maar van korte duur geweest. Op woensdag 27 december 1995 was de eerste clubavond in het nieuw geopende Denksportcentrum Passe Partout aan de Stuifzwam. Hier waren meer mogelijkheden, bijv. ook voor activiteiten in het weekend. Toch waren er ook hier beperkingen. Niet alleen gaf de bar in de speelzaal de nodige lawaaioverlast, vooral ook tot ergernis van teams in de externe competitie, maar ook de inrichting als bridgecentrum bleek toch niet ideaal te zijn voor schakers. In 1998 werd dan ook besloten opnieuw te verhuizen, nu naar De Bron, waar ook al diverse andere schaakactiviteiten plaats vonden. Anders dan als teamleider van het eerste heb ik dit niet meer meegemaakt, maar ik heb begrepen dat ook dit niet zo lang heeft geduurd en inmiddels al weer een groot aantal jaren buurtcentrum Elckerlyc de thuisbasis is.

Een van mijn doelstellingen als voorzitter was het vergroten van het aantal schaakactiviteiten in Alphen. Mede hierom heb ik mij ingespannen om ter gelegenheid het 60-jarig jubileum het toernooi het persoonlijk kampioenschap van de LSB naar Alphen te halen. Dit toernooi werd al jaren bij LSG gehouden, met vrijwel alleen leden van LSG als deelnemers. In het voorjaar van 1995 werd dit zevenrondig toernooi gespeeld in de Opstandingskerk in twee weekenden en de tussenliggende woensdagavond. Mede door sponsor Bouwbedrijf Maas-Dijken bedroeg de hoofdprijs maar liefst 2000 GULDEN. Helaas betekende dit niet dat alle toppers van de LSB aanwezig waren, maar wel waren veel LSB-clubs vertegenwoordigd en onder de deelnemers waren ook een flink aantal Alphenaren. Met de toen 16-jarige jeugdspeler en latere grootmeester Eric van den Doel kreeg het toernooi een prima winnaar. Het toernooi werd in 1996 en 1997 nog twee keer herhaald, maar heeft verder geen vervolg gekregen. Ik kan daarvoor drie oorzaken noemen. Ten eerste, Bouwbedrijf Maas-Dijken ging over in andere handen en stopte met de sponsoring. Ten tweede, ik heb me erg ingezet voor het toernooi, maar kreeg weinig medewerking. Het gevolg was dat ik de organisatie vrijwel alleen moest doen wat me te veel tijd ging kosten. Ten derde

herinner ik me nog gedoe over het prijzengeld, een aantal clubleden had kritiek op de hoogte van de hoofdprijs en vond dat deze moest worden verlaagd ten gunste van bijv. ratingprijzen waarvan ook mindere deelnemers zouden kunnen profiteren. Dit strookte niet met mijn opvatting om juist te proberen toppers te trekken. Mede vanwege de altijd aanwezige kritiek vond ik het zelf na drie jaar ook wel genoeg.

Na vijftien jaar kijk ik nog steeds met veel plezier terug op vijf jaar ASC, vijf jaar met veel ont- en verwickelingen en diverse hoogtepunten, zoals ondermeer de promotie naar de KNSB en het Maas-Dijken toernooi. Toch waren er ook teleurstellingen, soms de ongefundeerde kritiek op bestuur en mijzelf. Samen met mijn medebestuurders besteedden wij heel veel tijd aan de schaakclub, het is dan frustrerend dat het in de ogen van sommigen nooit goed is. Gelukkig waren dit slechts enkelingen. Er was echter ook een grotere groep van mensen die nooit wat voor de club deden. Ze kwamen op woensdag om acht uur of later, verwachtten dat het bord al klaar stond en vertrokken na afloop van de partij snel, het liefst het opruimen aan anderen overlatend. Ik was nooit eerder lid geweest van een sportclub en toen ik begon, had ik de verwachting voorzitter te zijn voor de leden en met de leden. Met andere woorden, ik had verwacht dat elk lid bereid zou zijn zich in te zetten voor de club. Het heeft me dan ook wel eens teleurgesteld dat het organiseren van activiteiten altijd weer terecht kwam bij een relatief kleine groep van enthousiastelingen. Ook de jeugdafdeling was een voortdurend punt van zorg. In het begin van de jaren negentig was er weliswaar een bloeiende jeugdvereniging, maar na het vertrek van enkele jeugdleiders was het moeilijk opvolgers te vinden en de jeugd te blijven trekken, ondanks de vele inspanningen van bijvoorbeeld jeugdleider Hans den Houdijker.

Tot slot wil ik de Alphense Schaakclub van harte feliciteren met het 75-jarig jubileum en de club veel schaakplezier wensen op weg naar de 100. Dat duurt echter nog 25 jaar. Ik wil daarom twee wensen formuleren op kortere termijn.

Allereerst, in 2015 telt ASC minimaal 100 leden, met daarbij een bloeiende jeugdafdeling. Ten tweede, in 2015 speelt het eerste team opnieuw in de tweede klasse van de KNSB. Ik wil alle leden van de club veel succes toewensen bij het realiseren van deze doelen.

In de jaren **1998 en 1999** gaat een interne stuurgroep aan de slag om opnieuw de organisatie van de club nieuw leven in te blazen.

Maar schaaksuccessen zijn er toch steeds weer, zie het 2^e team dat in **1999** kampioen wordt in de LSB-competitie.

Bestaande uit, van links naar rechts: Jeroen Frijling, Jan Jabben, Nico van Zuylen, Alexander van der Kuyl (onder Nico), Paul de Vries, Eric Fraikin (onder Paul), Dick Roosa en Wouter Dambrink (onder Dick)

ASC van 2000 tot 2010

De club wordt dit decennium helaas gestaag kleiner, zeker bij de jeugd

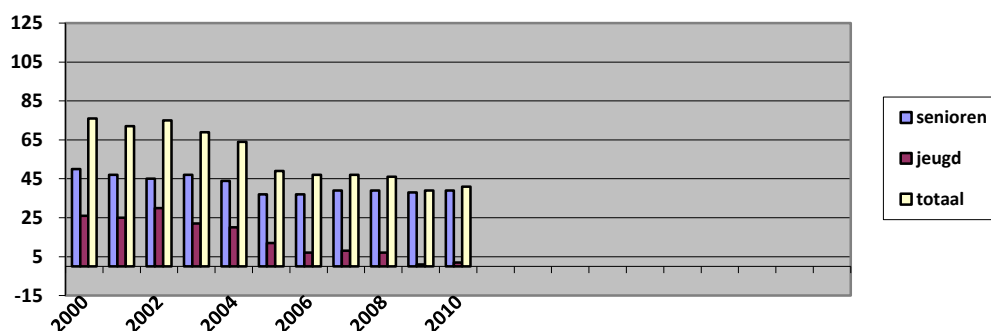
Kampioenen

2000	Dinard van der Laan	2006	Dinard van der Laan
2001	Dinard van der Laan	2007	Dinard van der Laan
2002	Dinard van der Laan	2008	Dinard van der Laan
2003	Dinard van der Laan	2009	Dinard van der Laan
2004	Clement van de Laar	2010	Dinard van der Laan
2005	Clement van de Laar		

Voorzitter

2000 - 2010: Fried Logemann

Ledental

De locaties waar de Alphense Schaakclub speelde

1998 - 2006: Zalencentrum De Bron, Troubadourweg

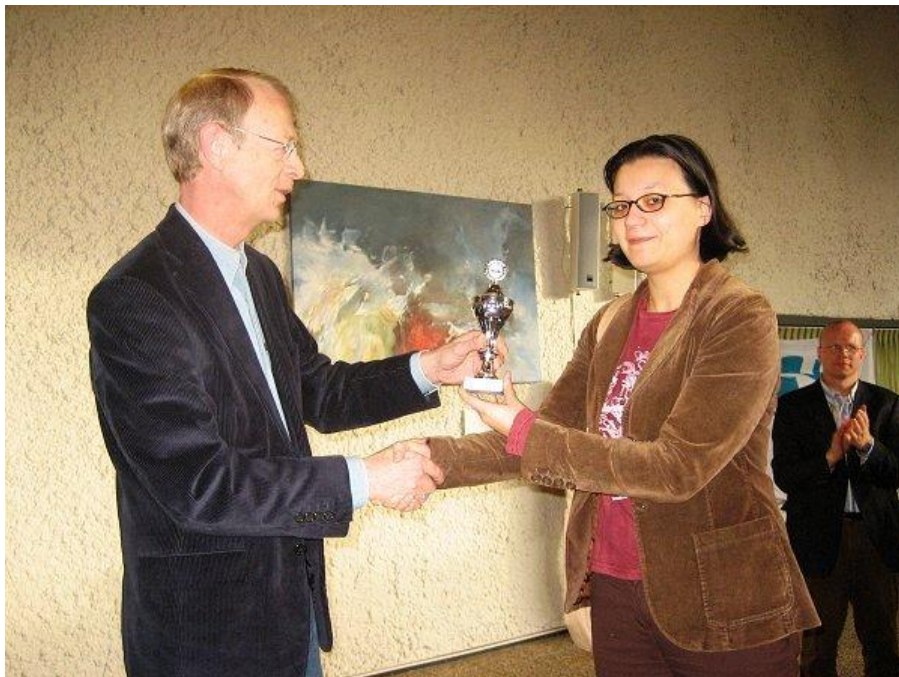
2006 - heden: Buurtcentrum Elckerlyc, Havixhorst

Opmerkelijke feiten uit deze periode

In **2002** wordt een jaarlijks “open” **seniorentoernooi** gestart voor 50+ spelers. In **2003** wordt dit toernooi gewonnen door **Ada van der Giessen**, voormalig Nederlands Kampioene Dames

Vanaf **2003** wordt het “open” snelschaakkampioenschap voor de LSB georganiseerd. Vanaf **2005** wordt ook het Nederlands Kampioenschap snelschaken voor Dames georganiseerd, maar door gebrek aan belangstelling wordt dit toernooi na 3 jaar weer gestopt. De prijsuitreiking in **2007** door sponsor **Ton Steenbergen** aan de kampioene **Linda Jap Tjoen San**.

In **2006** wordt het **Doe Maar een Zet toernooi** geïntroduceerd om de aanwezigheid van supporters bij thuiswedstrijden van het 1^e team te stimuleren door ook een toernooi te kunnen spelen.

De prijsuitreiking in **2008** aan **Rudolf Kat** (links) door de bedenker van het toernooi **Eric Fraikin**.

Aan het begin van deze eeuw werd ook de ASC-trui geïntroduceerd, in het bijzonder om in de externe wedstrijden de tegenstander te intimideren. Voor de meeste ASC-ers was hij helaas te klein. Het ontwerp van het logo is van Dick de Jong.

Uit de recente geschiedenis van het 1^e team van ASC

ASC 1992-2007 volgens TMW

Martin van Gils

Verwacht van mij geen objectief verslag over de periode dat ik bij Alphen speelde. Daarvoor heb ik natuurlijk te persoonlijke herinneringen aan belevenissen uit die tijd. Zonder beroep op volledigheid of chronologie wil ik daar wel het een en ander over vertellen, met name natuurlijk over de ontwikkelingen van ons roemruchte eerste team. In 1992 uit Nieuwegein naar Woubrugge verhuisd, om in Alphen te gaan werken, wilde ik maar weer eens gaan schaken, en de keuze van club was toen, net als nu nog steeds overigens, niet zo ruim voor iemand die toch eigenlijk op KNSB-niveau wil spelen. Zonder eigen vervoer viel Leiden al snel af, dus werd het ASC. Toen men er daar achter kwam dat ik, naast Arthur Schuering pas de tweede nationaal arbiter in de regio was, werd er natuurlijk al snel aan mij getrokken om me met wat wedstrijdtechnische zaken te bemoeien. Dat wist ik in eerste instantie nog te beperken tot het assisteren van toenmalig competitieleider Bas van Aart bij het opzetten van een nieuw competitierglement, noodzakelijk geworden door een wijziging in de groepsindelingen.

De clubavonden eindigden toentertijd vaak (meestal!) in het oude Hotel-Café Marx, strategisch gelegen aan de Julianastraat op korte afstand van de speelzaal. Hans Altona had zijn schaakbord daar in onderpand gegeven en ging regelmatig kijken of het wel

correct behandeld werd. Na afloop was hij vaak zo goed mij een slinger naar het Woubrugse te geven, mij een aardige wandeling besparend. Een andere chauffeur was Wim Barenbrug, volgens mij toen al erelid van de vereniging, en een zeer enthousiaste organisator van jeugd- en schoolschaak activiteiten. Ook na mijn vertrek uit Alphen, toen de organisatie van de schoolschaakdag overgedragen was aan Eric Fraikin ben ik op de derde woensdag in januari nog een paar keer terug naar Alphen komen rijden om dit toernooitje te fluiten. Dat moet je letterlijk nemen, want zonder even de volumeknop volledig los te draaien is het een hele uitdaging een dikke honderd dartelende koters achter het bord te krijgen.

Nadat ik me in de interne competitie naar verwachting in de strijd om de topplaatsen had gemengd wilde men natuurlijk ook dat ik voor ASC in de teamvertegenwoordiging actief zou worden. Nou was dat in het begin nog wel te combineren met mijn optreden voor Maastricht, aangezien die op zondag speelden en Alphen doordeweeks, maar in seizoen 1994-95 promoveerde ik tot mijn stomme verbazing met beide teams naar de KNSB-competitie, dus een keuze moest gemaakt worden.

Die keuze viel in eerste instantie op Maastricht, waar mijn ouders hun domicilie hadden. Het smoesje dat ik hen dan tenminste nog eens in de maand zou zien was echter zelfbedrog, na vrijdagavond laat aangekomen te zijn was zaterdag voor het schaken, en zondag voor de onlosmakelijke kater van het eten en drinken daarna. Uit respect voor mijn ouders werden de bezoeken vanaf seizoen 1997-98, inmiddels met eigen vervoer, buiten de KNSB weekenden gepland, en was ASC mijn team.

In dat team was ik ook meteen een van de oudsten, want de eerste lichter eigen jeugd had zich inmiddels in dat team geknukt in de personen van Dennis Helvensteijn, Dinard van der Laan, Clement van de Laar en Wouter Hennink, toen nog als eerste reserve. De "ouwetjes" Norbert Jansen, Onno van Dijk, Eric Coppoolse en Eric Fraikin en ondergetekende zorgden voor het evenwicht en eigenlijk is het met zo'n team niet zo verwonderlijk dat we ons meteen weer op een keurige derde plek meldden, evenals overigens in het debuutjaar, toen de broertjes Passenier nog actief waren.

Dat het tijdens mijn teamleiderschap niet gelukt is om het eerste team nog wat verder op te laten stomen deed wel een beetje pijn, zeker als je dan weet dat we via via nog wat versterkingen hadden opgedaan in de vorm van Szabos Tengely, een Oost-Europese student die tot onze mazzel bij Dinard op de faculteit geplaatst werd en een rating van ca. 2200 op de mat bracht. Wel moesten we Dennis een paar seizoenen missen, omdat die het bij Rotterdam in de hoofdklasse ging proberen, maar gelukkig wist die het oude nest weer te vinden.

Met Dennis en Dinard kwam er ook wat meer ambitie in de club, dat wil zeggen er werd serieus gekeken naar mogelijkheden hen te trainen, toernooien te bezoeken, en laten we niet vergeten dat hun beider vaders zich op verschillende vlakken gingen inzetten voor de vereniging. Waar Piet Helvensteijn zich in jeugdorganisatie en training mengde ging Gerard van der Laan meteen maar voor goud en werd na amper een jaar lidmaatschap

meteen voorzitter van de club. Dankzij diverse contacten in de zaken- en bankwereld lukte het hem om een serieuze sponsor voor een serieus toernooi te strikken, met als gevolg dan onder de naam Maas-Dijken toernooi meermaals het Leids Kampioenschap werd georganiseerd in Alphen. Ook werd in die periode vanuit Alphen door met name Dick de Jong een impuls gegeven om samen met twee andere verenigingen in de regio het Groene Hart toernooi op te richten. Daarbij mag de naam van Ab Scheel zeker niet onvermeld blijven, weliswaar geen ASC-lid, maar onmisbaar als motor achter dit evenement.

Dick de Jong overigens, de man die zichzelf altijd van nieuwe petten moet voorzien om zijn volgende vraag te stellen, was als competitie- en wedstrijdlerider mede betrokken bij de organisatie van een hoop activiteiten en toernooien, voor zowel de jeugd als de senioren.

De kleintjes werden groot en dat uitte zich soms ook op het sportieve vlak, zoals toen Dinard tegen Oegsteest overgrootmeester Nikolic versloeg. Ik heb me laten vertellen dat Dennis in het toernooi van Grandes-les-Chapelles ook nog eens zijn gewicht in wijn heeft gewonnen, maar betwijfel of deze beloning ooit Nederlandse bodem gezien heeft, te meer daar de rest van het jong spul ook aanwezig was.

In deze zelfde bestuursperiode was er het jubileumjaar waarin Alphen twee zeer bijzondere activiteiten organiseerde.

Allereerst was daar natuurlijk de simultaan van Hans Böhm, die naar verwachting bijna alles won. Als ik me goed herinner hadden Dennis en Teunis Stelling remises, en geheel in traditie waren er winstpartijen voor de hoofdorganisatoren, ikke dus en clubsecretaris Nico Bode, die onderweg ook nog snel wat extra sponsoring van de Jelfra wist los te peuteren in de vorm van een krat Wiekse Witte.

En dan was er de schaaknacht met grote namen uit de Nederlandse subtop en dus een goede training voor onze eigen jeugd. Wie zich de foto herinnert die de volgende dag in de Rijn en Gouwe stond met mij ten hemel starend nadat ik de eerste ronde bezig was geweest de dubbele inschrijvingen en laatkomers te verwerken in de computer kan zich voorstellen dat dit niet tot een traditie uitgegroeid is, maar verder was ook dit een geslaagd evenement.

Het was ook Nico Bode die me aan een adres in Alphen hielp toen mijn woonruimte in Woubrugge verviel, maar niet alles was altijd koek en ei. Dat het toenmalige DB van de vereniging meende een gevoelige kwestie zelfs voor de rest van het bestuur binnenskamers te moeten houden leidde tot enige verwijdering tot de club, wat later rechtgetrokken werd toen Orla Petersen als nieuwe voorzitter mij vroeg de taak van algemeen adjunct op me te nemen.

Dat het in het eerste seizoen dat Wouter Hennink die de pet als teamleider overnam meteen wél lukte om het eerste naar de 2e klasse KNSB te laten promoveren doet mij vermoeden dat hij zelf de boel al die tijd gesaboteerd heeft. Met name die wedstrijd in

Bloemendaal doet nog steeds zeer. Maar om met Donner te spreken: Wat een fiasco, wat een succes! Die beruchte uitwedstrijd gingen wij in met een uitgangspositie om van te likkebaarden. Twee matchpunten voor, we mochten zelfs met 5-3 verliezen dan nóg waren we kampioen. Zelf gaf ik het goede voorbeeld door met zwart een snelle theoretische remise te maken vanuit mijn toen geliefde Svesjnikov, zodoende mijn totaal op 7 uit 9 brengend, een score die ik deelde met Dennis en Dinard, en Hugo van Hengel, die te groot was geworden voor Soest en door de jongere garde was binnengesleept.

Die laatste wedstrijd van seizoen 2000-01 kende verder echter een rampzalig verloop, ondanks de enthousiaste aanmoedigen van een bus vol publiek die alweer Nico Bode uit het nieuwe stamlokaal Kwatro had meegebracht. Zelfs de kastelein was meegekomen en die snapte er niks van, zoals hij mij zelf uitentreuren mededeelde. De spanning van de wedstrijd was echter ook voor hem voelbaar. Uiteindelijk verloren we het kampioenschap op een half bordpunt. Wie het allemaal nog eens in detail wil nakijken verwijs ik graag door naar het archief van de KNSB, waar Eric Rosendaal ongetwijfeld veel tijd in gestoken heeft, waarvoor mijn dank:

<http://www.ericr.nl/schaken/knsbarchief.html>. Ik zelf kan het nog steeds niet met droge ogen aanzien.

Na 2000 was er een extra attractie bij te noteren. Er kon op Koninginnedag geschaakt worden op de motorkap, nadat Petra Jobse mijn veel te witte auto tot kunstwerk had omgetoverd. Een en ander trok altijd veel bekijks, al is het twijfelachtig of er ook directe ledenwinst uit geboekt is. Leuk was het echter zeker.

Op de foto onder andere rechts Eric Fraikin

De periode tussen 2001 en 2005 was een relatief rustige periode, waarin de ambities, zoals dat zo mooi heet tegenwoordig, wat lager waren afgesteld.

Een van de initiatieven die in die periode van Orla's voorzitterschap wel werden gerealiseerd was de gezamenlijke training voor eerste en tweede team door trainers als Michiel Bosman (LSG) en voormalig Nederlands kampioen Coen Zuidema. Dat betrof niet alleen een schaaktechnische training, wie achter de schuifdeuren van de Elkerlyc gluurde had daar rekkende en strekkende schakers van ASC kunnen zien die ook hun fysieke grenzen probeerden te verleggen. Topsport, jawel meneer.

Maar goed, in 2005-06 was de promotie van het eerste team dus eindelijk daar, met Wouter Dambrink en Paul de Vries erbij. Van de oude meute waren alleen Norbert en ik nog over. Gelukkig mocht ik af en toe nog eens aan het eerste bord zitten als zowel Dinard als Dennis de daar verwachte tegenstander niet zo zagen zitten.

Op een paar spelers na was het hele zootje ook al in Tsjechië wezen spelen in het open toernooi van Olomouc, een schitterend stadje om eens een keer te bivakkeren. Dat je wel moet opletten bleek toen ik na de laatste ronde met Ada vlot vertrok naar het Reuzengebergte in het noorden, en de organisatie ondanks twee correct ondertekende notatieformulieren mijn winst op IM Bareev in een verlies probeerde om te toveren. Gelukkig wist Dinard ze nog van hun dwaalwegen terug te leiden op het rechte pad.

Vanaf het moment dat Fried Logemann de voorzittershamer overnam is er weer wat aan extra activiteiten aangeslingerd. Om te beginnen werd het Nederlands snelschaakkampioenschap voor dames binnengehaald, in combinatie met het Open Leids Snelschaak kampioenschap.

Daarnaast werd er een aanzet gegeven voor het Seniorenkampioenschap (waar ik nu ook aan mee mag doen, geloof ik!) en het Doemaareenzet toernooi tijdens thuiswedstrijden van het eerste. In beide gevallen is niet de clubtop de eerste belanghebbende partij, maar gaat het om de breedtesport. Gelukkig gaat dat goed samen.

Wegens verhuizing naar Lelystad spelen Ada en ik nu uit voor Almere in de derde klasse van de KNSB, net als Alphen dus, dat het niet zeer lang uitgehouden heeft in de 2^e klasse, om precies te zijn tot en met seizoen 2008-09.

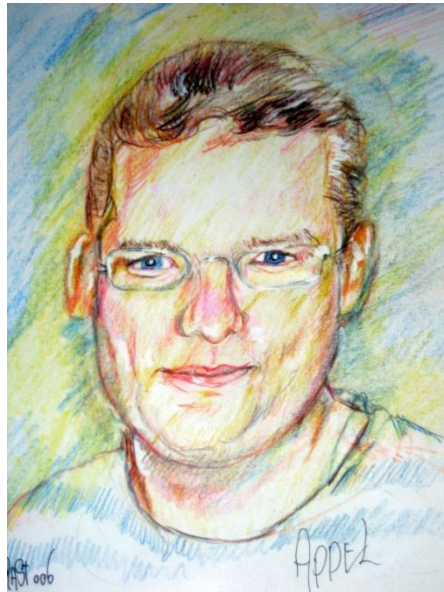
Dat is jammer, maar niet rampzalig. Als de tijd rijp is, en de harde kern blijft bij elkaar, dan komt het vanzelf wel weer goed. Het is eindelijk een keer gelukt om een generatie studerenden voor de club te behouden, en dat is hoofdzakelijk bepalend voor de kracht van dit team. Naar verwachting komen we elkaar over een jaartje of 3 tegen in de 2^e klasse. Toch?

Mvg, MvG.

Memorable ASC wedstrijden

Dinard van der Laan

Hierbij wil ik terug kijken op de geschiedenis van het eerste team van ASC en de voor mij meest gedenkwaardige wedstrijden sinds ik er in speel. Het begon voor zover ik het kan reconstrueren in het seizoen 1993-1994 in de promotieklasse nadat ik het voorafgaande seizoen voor het eerst clubkampioen was geworden. Het jaar daarop werden we kampioen en het eerste heeft sindsdien altijd op landelijk niveau gespeeld. Dat seizoen 1994-1995 hadden we dan ook zeker voor de promotieklasse een erg goed team. Voor zover ik het herinner speelden dat ene jaar voormalig clubkampioenen als Onno van Dijk, Peter Passenier en Eric Coppoolse allen voor het eerste, terwijl vanuit de jeugd Dennis Helvensteijn naast mezelf het team was komen versterken. Verder was ook Martin van Gils sinds kort lid van ASC en meteen clubkampioen geworden. Natuurlijk is daarna in de loop der tijd de samenstelling van het eerste team beetje bij beetje veranderd. Zo stopte bijvoorbeeld Peter Passenier na de promotie tot landelijk niveau omdat hij niet op zaterdag kon spelen. Niet veel later echter koos Martin te stoppen bij zijn oude club Maastricht en zo had ASC een goede vervanger. Nu Martin enkele jaren terug naar Lelystad verhuisd is, waren van het huidige eerste team van ASC alleen Dennis en ik er in die eerste seizoenen in de derde klasse KNSB al van de partij.

Toch zijn we denk ik gedurende alle veranderingen steeds ongeveer op hetzelfde niveau gebleven. Een team dat in de derde klasse KNSB tot de betere teams behoort, maar ook weer niet zo sterk dat promotie naar en eventuele handhaving in de tweede klasse vanzelfsprekend is. Uiteindelijk is het na veel seizoenen van proberen eenmaal gelukt om te promoveren naar de tweede klasse, waar we 3 seizoenen gespeeld hebben. Twee seizoenen geleden hadden we daar echter een wat minder jaar en dus spelen we sinds vorig seizoen weer in de derde klasse. Over de promotie naar de tweede klasse wordt onder meer door Wouter Hennink nog uitgebreid verslag gedaan, maar we waren in

ieder geval al vrij snel zeker van de titel. Echt een allesbeslissende en memorabele wedstrijd om het kampioenschap was er dat seizoen dus niet.

Wat zijn dan wel de meest belangrijke en memorabele KNSB wedstrijden van ASC geweest? Twee seizoenen geleden degradeerden we dus weer vanuit de tweede terug naar de derde klasse waarin we de laatste wedstrijd tegen Amersfoort nog een kansje op behoud hadden. Het was dat seizoen echter vooral al eerder fout gegaan en vanwege de mindere afloop ook niet echt memorabel. Een positieve herinnering komt van een seizoen eerder in de tweede klasse toen we onder andere wonnen van de sterke teams van de Eenhoorn en Purmerend die beiden gepromoveerd zijn en het nu ook in de eerste klasse goed doen. Dat seizoen werden we vierde in de tweede klasse wat onze beste prestatie in die klasse is. Een wedstrijd van langer geleden en helaas zonder goede afloop, maar die veel ASC'ers zich zullen herinneren, is de wedstrijd tegen Bloemendaal uit het seizoen 2000-2001. Dat seizoen hadden we de eerste 8 wedstrijden overtuigend gewonnen en normaal zou het kampioenschap dan al gevierd kunnen worden. Echter Bloemendaal had ook een sterk team en was ons op de voet gevolgd en net de allerlaatste wedstrijd van het seizoen moesten we nog uit tegen Bloemendaal. We hadden wel iets betere resultaten dan Bloemendaal behaald, en mochten met 5-3 verliezen. Er ging zelfs een ware supportersbus mee, de champagne stond al klaar, maar de druk lag hoog en het zat niet echt mee wat leidde tot een 5,5 – 2,5 verlies. Geen kampioenschap dat jaar dus.

In de daarvoor gaande jaren in de derde klasse werden we ook altijd wel tweede, derde of vierde, maar zijn we nooit zo dichtbij geweest dat we de laatste wedstrijd nog kans hadden om kampioen te worden. Toch is er in die jaren een wedstrijd door ASC gespeeld die zeker memorabel is. Dat was in het seizoen 1996-1997 toen we dus eigenlijk nog maar net in de derde klasse waren, maar zeker de potentie en de ambitie hadden om tweede klasse of hoger te spelen. Zoals zo vaak hadden we echter de pech dat we bij een team ingedeeld waren dat net op dat moment wel erg goed voor de derde klasse was en bijna op voorhand al kampioen. Dat was zeker dat seizoen zo toen we bij Oegstgeest ingedeeld waren dat normaal al een goed team zou hebben, maar toen ook de broers Predrag en Nebosja Nikolic in zijn gelederen had. Vanwege de situatie in Bosnie waren ze naar Nederland gekomen en hadden ze onderdak in Oegstgeest gevonden. Predrag is een sterke grootmeester en was toen zo ongeveer op zijn top met een rating van 2668 wat toen nog ongeveer een 20e plek op de wereldranglijst was. Zijn broer Nebosja is meester en had toen een rating in de 2400, normaal ook ruim voldoende om in de derde klasse KNSB niet al te veel tegenstand te ondervinden.

Voor mij was het een mooie kans om eens een officiële partij tegen een topspeler te kunnen spelen en als clubkampioen speelde ik gewoon op bord 1 tegen Predrag. Onno van Dijk, die in die jaren het team vooruit had geholpen door trainingen aan mij en enkele andere talentvolle spelers van ASC te geven, speelde aan bord 2 tegen Nebosja. Geen tactische opstelling dus en gewoon maar kijken hoe het ging. Een van de meest memorabele ASC verrassingen volgde, zowel Onno als ik wonnen onze partij en ook nog vrij snel. Onno speelde met wit de Rossolimo variant tegen het Siciliaans, offerde vrij snel een pion om het centrum open te breken en won vrij snel in de aanval zoals wit wel vaker in een Siciliaan wint als de koningsaanval een beetje wil lopen. Mijn eigen overwinning op Predrag met zwart nam slechts 26 zetten in beslag en heb ik ongetwijfeld toen al eens geanalyseerd voor het clubblad. Deze analyse heb ik echter helaas niet meer, maar de partij nog wel. Het leek me ook leuk om eens te kijken wat ik

nu van de partij vond en of ik tegenwoordig nog op dezelfde manier gespeeld zou hebben. Daarom hieronder deze partij met nieuw commentaar en hedendaagse inzichten van mij. Tenslotte bent u wellicht benieuwd hoe de wedstrijd afliep na deze snelle en onverwachte voorsprong voor ASC. Een beetje typerend konden we het net niet afmaken en werd het 4 – 4 doordat Oegstgeest in een latere fase van de wedstrijd vooral op de lagere borden de overhand kreeg. Oegstgeest werd daarom toch zonder veel problemen kampioen en ASC werd volgens de archieven derde dat seizoen wat niet ongebruikelijk was. Hierbij dan de partij.

Nikolic,P (2668) - van der Laan,D (2031)

Derde klasse KNSB, Alphen aan den Rijn, 16 december 1996

1.d4 d5 2.c4 Pc6 De Tschigorin verdediging die ik nu nog altijd in mijn repertoire heb. In die tijd was deze opening een stuk onbekender dan tegenwoordig waardoor ik tegenstanders er vaak mee kon verrassen. In deze partij dus zelfs een topgrootmeester. **3.Pc3 dxc4 4.d5 Pe5 5.Lf4** Deze zet gaf mij al het idee dat Nikolic deze opening niet heel goed kende want als insider wist ik dat hierna de stelling gesloten wordt en zwart vrij gemakkelijk gelijk spel heeft. **5...Pg6 6.Lg3 e5 7.e4** Gligoric speelde hier ooit 7. dxe6 tegen Smyslov, maar zwart stond toen na 7... Lxe6 al lekker. Wit moet dan eerst zien de gambiet pion op c4 nog maar terug te winnen. **7...Pf6 8.Lxc4 a6 9.Pf3 Ld6** Een typische Tschigorin centrumstructuur is bereikt welke ik al eens besproken heb in een analyse van een partij tegen Clement van de Laar om het clubkampioenschap. In die partij kwam wits zwartveldige loper op e3 terecht in plaats van g3 wat een beter veld lijkt te zijn. Op g3 kijkt de loper tegen de goed verdedigbare zwarte pion op e5 aan en is daarom wat opgesloten. Merk op dat in deze structuur wits andere loper altijd tegen zijn eigen pionnen op e4 en d5 aankijkt en daarom ook ongevaarlijk is zolang de gesloten centrumstructuur gehandhaafd blijft. **10.0-0 0-0 11.Te1 Lg4 12.h3 Ld7 13.Ph4**

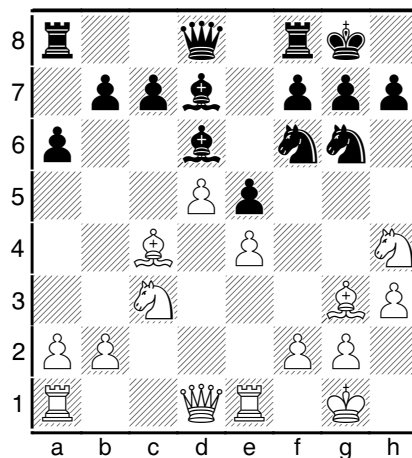

Diagram na 13.Ph4

Met 13.Ph4 stelt wit zwart voor een keuze. Als zwart namelijk 13...Pxb4 14. Lxh4 speelt dan staat de witte loper ineens een stuk beter. Als zwart niet ruilt op h4 dan wil wit op een gunstig moment een keer Pxd6 of juist Pf5 spelen. **13...Pxd5!?** Hier koos ik voor een tactische oplossing en opende zo het centrum. Als jonge speler vond ik het toen goed om de stelling bij zo een gelegenheid open te gooien, maar ik zou de zet tegenwoordig denk ik niet spelen omdat ik wit een mooi veld op d5 voor zijn stukken geef en wits witveldige loper zo sterker wordt. Daarentegen ruil ik natuurlijk wel een stuk en creëer ook meer ruimte voor mijn eigen stukken. **14.Lxd5** Na het alternatief 14.Pxd5 Pxb4 15.Pb6 cxb6 16.Dxd6 Pg6 17.Lxe5 Tc8 18.Ld5 kan zwart met 18...Lc6 of 18...Pxe5 19. Dxe5 Dc7 verder afruilen en de stelling nagenoeg in evenwicht houden. **14...Pxb4 15.Lxb7 Tb8 16.Lxa6 Txb2** Na deze vrij geforceerde afwikkeling lijkt wit positioneel voordeel te hebben omdat zijn vrije a-pion ondersteund door de toren veel gevaarlijker is dan de zwarte vrije c-pion die er tegenover staat. Zwart heeft echter wel enige compensatie voor dit positionele stellingnadeel. Hij heeft een actieve toren op de tweede rij en wits lichte stukken staan even ongedekt en niet helemaal lekker. **17.Te2** De grootmeester besloot eerst iets aan de actieve zwarte toren te doen, maar ik denk dat het witte paard activeren met 17. Pd5 iets beter was waarna wit wel op een klein voordeeltje had kunnen bogen. **17...Txe2** Tegen een grootmeester vond ik het niet verkeerd om verder af te ruilen, maar wellicht zou de manoeuvre Tb4 met idee om naar het mooie veld d4 te gaan aardig tegenspel geven. **18.Dxe2** Voor 18. Lxe2 om direct de weg vrij te maken voor de a-pion viel ook wel wat te zeggen, maar als de loper naar c4 of b5 moet is Dxe2 nuttig. **18...Pg6** Goede zet want het paard op h4 was een handenbinder voor de zwarte dame. **19.a4** Vaak is het goed om met een vrijpion gewoon te gaan rennen zeker als deze goed ondersteund wordt door een toren. Bij elk stapje vooruit wordt de pion dan weer sterker. Toch als je de partij achteraf beschouwd dan zou het wellicht voor wit beter zijn geweest eerst de positie van de (lichte) stukken te verbeteren. Wat dan de beste zet daarvoor is, is echter niet makkelijk te zeggen. **19...Lc5!** Dit was een goede zet. Het omspelen van de loper naar het mooie d4 is de enige manier om tegenspel te creëren ondanks dat het twee zetten in beslag neemt. **20.a5** Wit gaat ook gewoon door met zijn plan. **20...Ld4**

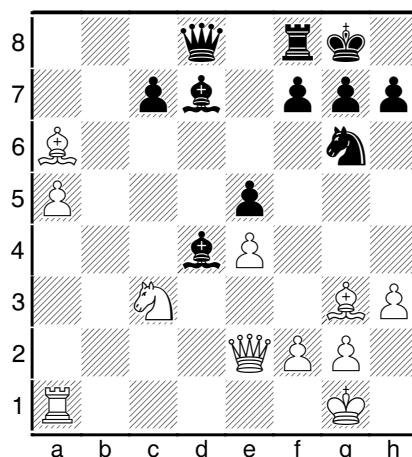

Diagram na 20...Ld4

21.Ta3?! De eerste zet in deze partij die als fout(je) gekwalificeerd kan worden. Nikolic

moet mijn volgende zet gemist hebben want anders had hij ongetwijfeld het paard met zijn dame verdedigd waarna de stelling dynamisch in evenwicht zou zijn geweest. Bijvoorbeeld 21.Dc2 Dg5 (Dreigt Dxc3!) 22.Kh1 De7 23.Ta2 (om uit de penning te gaan) 23...Db4!? (Om de a-pion te stoppen moet zwart actief blijven spelen en steeds dreigingen creëren) 24.Pd5 De1+ 25.Kh2 h5! 26.h4! (Of 26.Dxc7 Le6 27.Te2 Da1 28.h4 Ta8 29.Db7 Tc8 30.Pc7 Lg4 31.Tc2 Dxa5 32.Pe6!? Txc2 33.Db8+ Kh7 34.Pg5+ Kh6 35.Dg8 Pf8! 36.Pxf7+ Kg6 37.Ph8+ Kh6 38.Pf7+= en wit heeft niet meer dan eeuwig schaak) 26...c6 27.Pb6 Le6 28.Lc4 Lxc4 29.Pxc4 Tb8 (Dreigt Tb1) 30.De2 Dxe2 31.Txe2 Tb4! 32.Tc2 Ta4 met gelijke stelling omdat wits a-pion niet meer vooruit kan. **21...Dg5!** Met dubbele dreiging 22...Dxc3 en 22...Dc1+ **22.Pd1** Nikolic zal niet blij zijn geweest om zijn paard zo te moeten terugtrekken naar de eerste rij, maar het was de enige verdediging tegen de dubbele aanval. **22...Dc1** De zwarte dame komt nu voor wit vervelend binnen met aanval op de toren op a3. **23.Df3** Beter lijkt meteen 23. Ta2, maar na 23.Ta2 Le6 24.Tc2 Da3 25.Dd2!? Ta8 26.Lf1 Dxc3! 27.Dxd4! exd4 28.fxc3 Lb3 29.Td2 c5 30.a6 Pe5 wacht wit nog steeds een lastige verdediging. **23...Lc6!** Dreigt zeer sterk 24... Lxe4!. De witte dame die zowel Pd1 als Ta3 als pion e4 moet dekken is nu duidelijk overbelast. **24.Lf1?** Hiermee geeft wit de strijd eigenlijk op. Taaier was 24.Ta2 Db1! 25.De2 Td8 26.Td2 Lxe4 27.Lc4, maar ook deze stelling kan wit waarschijnlijk niet verdedigen als zwart goed speelt. **24...Lxe4 25.Dxe4 Dxa3**

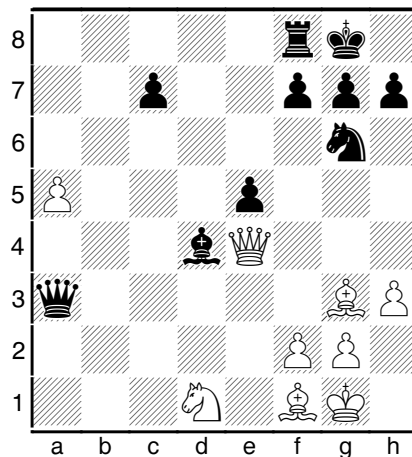
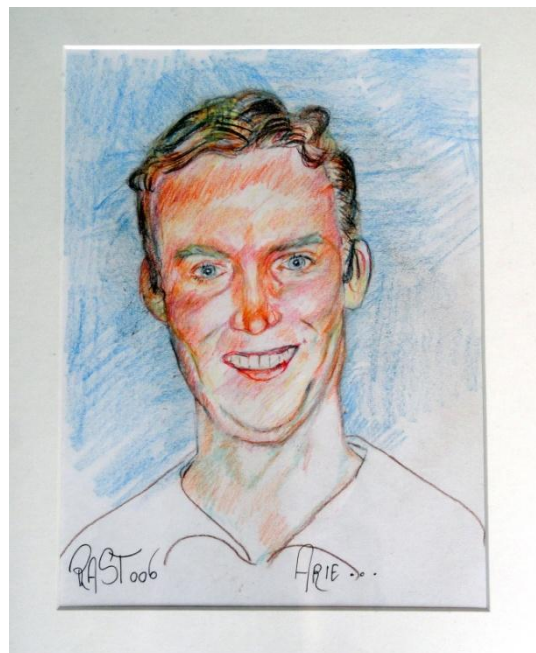

Diagram na 25...Dxa3

26.a6?! Dxc3! Ik weet nog steeds niet zeker of Nikolic ook deze zet geheel gemist heeft of dat hij geen zin had om na bijvoorbeeld 26. Pe3 Dxa5 de partij met een kwaliteit en twee pionnen minder nog door te spelen. Na 26... Dxc3 dacht ik dat hij misschien nog 27. Dxd4 exd4 28. fxc3 zou proberen. Zwart zet dan echter een onaantastbaar paard op e5, speelt een keer c7-c5 en kan rustig zijn koning erbij halen omdat wit eigenlijk niets kan doen. Nikolic gaf in ieder geval na 26...Dxc3 meteen op en zo had ik een sterke grootmeester verslagen in een officiële competitiewedstrijd. 0-1

Het 1^e team van ASC met Arie als teamcaptain

Wouter Hennink

Dit stuk gaat over het (recente) verleden van het eerste team van de Alphense Schaakclub. Als teamcaptain vanaf het seizoen 2005-2006 tot en met nu wil ik mijn bijdrage aan het jubileumnummer van de Hoog van de Toren geheel wijden aan ons eerste. De nadruk zal liggen op de periode waarin ik als teamcaptain fungeer, maar ook de jaren ervoor zullen in dit stuk terug komen. Mogelijk is er een lichte overlap met de bijdragen van andere schrijvers van dit jubileumnummer, maar dit is dan een extra onderstreping van gebeurtenissen die het vermelden waard zijn.

In het seizoen 1995-1996 keerde de Alphense Schaakclub terug op landelijk niveau na enkele jaren ervoor via een muntje(!) te zijn gedegradeerd uit de 3^e klasse. In de jaren na de promotie toonde ASC aan dat het een aanwinst was, want drie jaar op rij werd de 3^e plaats veroverd. Er werd tot een laat moment in het seizoen meegespeeld om promotie. De twee seizoenen daarna (98/99 en 99/00) vervulde ASC een bescheidener rol met respectievelijk een 5^e en een benauwde 8^e plaats. Toenmalig teamcaptain Martin van Gils bracht in het seizoen 2000-2001 de spirit er goed in, want met een hecht en versterkt team werd promotie op een haar na (een half bordpunt) gemist. Na een overigens prachtig seizoen, waarin de 8 basisspelers alle 9 wedstrijden meespeelden! Dit is echt zeldzaam; ik ben benieuwd hoe vaak dit verder voorgekomen is in de (recente) geschiedenis van de KNSB-competitie. Ik houd me aanbevolen voor informatie hierover van iemand die in de KNSB-archieven heeft zitten spitten! Topscorers in dit bijna kampioensjaar waren Dinard, Dennis, Hugo van Hengel en Martin, allen met 7 uit 9.

De jaren erna was het team minder vast qua samenstelling getuige de 14, 12, 14 en 15 verschillende spelers in de seizoenen 01/02 t/m 04/05. In deze periode speelden de sterke basisspelers van de jaren ervoor: Dinard, Dennis en Norbert door verschillende omstandigheden niet alle wedstrijden mee. Dinard zat voor studie een tijdje in Frankrijk, Dennis stopte even met competitieschaak en Norbert speelde twee seizoenen in ASC 2. Aanwinst Hugo vertrok na het net-niet kampioensjaar zelfs helemaal uit het team en ging bij Caissa in Amsterdam spelen. Het was dan ook niet verwonderlijk dat het eerste team als gevolg van deze aderlatingen niet meer bovenin meespeelde. In deze vier jaren werden drie 4^e en een 5^e plaats behaald; ASC was weer een subtopper in de 3^e klasse geworden. Topscorers in deze seizoenen waren in 01/02: Clement & Wouter Hennink met 6 uit 9, in 02/03: Martin met 5 uit 8, 03/04: Wouter Dambrink met 4½ uit 8, 04/05: Paul met 7½ uit 9.

In het seizoen 2005-2006 nam ik het teamcaptainschap over van Martin van Gils die het team de jaren ervoor met veel verve en elan had aangevoerd. Geen lichte taak, maar het werd me gemakkelijker gemaakt door de terugkeer van Dennis en Norbert in het basisteam. Samen met Dinard, Clement, Paul, en de twee Wouters was dit een sterke basis voor 3^e klasse begrippen. Daarbij konden we indien nodig ook nog een beroep doen op invallers Eric en Alexander. Het was duidelijk dat we met dit team een serieuze gooi naar de titel en promotie naar de 2^e klasse konden doen. Het seizoen verliep ook erg voorspoedig, zie de volgende uitslagenreeks:

ASC	-	Oud Zuylen	5 - 3
De Baronie	-	ASC	1½ - 6½
ASC	-	Stukkenjagers II	6 - 2
Doetinchem	-	ASC	3 - 5
ASC	-	RSR/Ivoren Toren II	4½ - 3½
DD II	-	ASC	2 - 6
ASC	-	Messemaker 1847 II	5½ - 2½
Promotie II	-	ASC	3½ - 4½

Met deze perfecte score na acht ronden¹ waren we kampioen van de 3^e klasse geworden!

---

¹ De kritische lezer zal zich terecht afvragen waarom er geen uitslag van de negende ronde vermeld staat. Met behulp van enig puzzelen in de eindstand op de volgende pagina is dit antwoord te vinden!

Bijstaande foto's zijn genomen na de kampioenswedstrijd in Zoetermeer; onderstaande in de analyseruimte bij de speelzaal en bovenstaande in stamkroeg Kwatro met de supporters.

De individuele scores van de basisspelers in dit jaar waren voor iedereen goed tot zeer goed:

Dennis Helvensteijn	7 uit 8
Dinard van der Laan	8½ uit 9
Wouter Hennink	5 uit 9
Norbert Jansen	4½ uit 8
Clement van de Laar	5 uit 9
Paul de Vries	4 uit 7
Martin van Gils	4½ uit 8
Wouter Dambrink	5 uit 7
Eric Fraikin	1 uit 4
Alexander v/d Kuijl	1½ uit 3

Omdat hij zo mooi is, de complete eindstand in het seizoen 2005-2006:

Eindstand 3G, 2005-2006

1 ASC	16	46	Kampioen!
2 Oud Zuylen	14	41	
3 RSR/Ivoren Toren II	13	43	
4 Stukkenjagers II	12	40	
5 Doetinchem	10	38½	
6 DD II	8	34½	
7 Messemaker 1847 II	6	31½	
8 Utrecht III	4	29½	
9 Promotie II	4	28½ D	
10 De Baronie	3	27½ D	

Dit kampioensjaar is het hoogtepunt in de geschiedenis van het eerste team. Om dit bijzondere moment extra te vieren heeft kunstenaar-op-en-naast-het-schaakbord Roel Steinhart portrettekeningen gemaakt van alle basisspelers uit het kampioensjaar. Deze tekeningen hebben enkele weken tentoongesteld gehangen in onze stamtook Kwatro. In deze mooie weken hebben we dus dag en nacht in de kroeg gehangen!

In het jaar 2006-2007 mochten we dus in de landelijke 2^e klasse uitkomen. Op rating waren we 8^e geplaatst van de 10 teams in de poule waaruit de nummers 9 en 10 degraderen. Het zou dus zwaar, maar op papier haalbaar moeten zijn om ons te handhaven op dit niveau. Handhaving was ook de enige doelstelling in ons eerste jaar in de 2^e klasse. Dit lukte uiteindelijk door de belangrijke wedstrijden tegen de directe concurrenten te winnen. We eindigden op een keurige 7^e plaats, mede door overwinningen op de nummers 8 t/m 10; resp. Homburg III, Alteveer en Amstelveen II. Verder vielen in dit seizoen vier dikke nederlagen van 6-2 tegen de sterkere teams op. Topscorer in 06/07 was Norbert met 4½ uit 7.

In het seizoen 2007-2008 waren de doelstellingen iets naar boven bijgesteld. Handhaving bleef de belangrijkste, maar daarnaast was ook het streven om hoger te

eindigen dan in ons debuutseizoen en als het even kon ook geen nederlagen met 6-2 of dikker te lijden. Al deze doelstellingen werden uiteindelijk behaald in een seizoen vol met bijzondere wedstrijden. Zo wonnen we van de kampioen Eenhoorn en de nummer twee Purmerend, maar verloren we van de nummer laatst Homburg III. Totaal behaalden we in dit seizoen 10 matchpunten en eindigden we op een prachtige 4^e plaats! Dit was een nieuw hoogtepunt in de geschiedenis van ASC. Topscorer in 07/08 was Dinard met 6½ uit 9.

Het seizoen 2008-2009 werd logischerwijs vol optimisme tegemoet gezien. Weliswaar was stamgast Martin vertrokken naar Almere, maar met Alexander hadden we een goede vervanger klaarstaan. De verwachtingen vooraf waren vrij unaniem dat we wel weer in het linkerrijtje konden eindigen. Dat dit toch echt een topprestatie vraagt, bleek in dit rampzalige seizoen. De eerste wedstrijd werd nog mooi gewonnen van Zevenaar, maar daarna volgden nog slechts twee gelijke spelen en zes duidelijke nederlagen. We degradeerden hierdoor terecht naar de 3^e klasse. Dat Dinard in 08/09 topscorer was met als enige een score van 50% (4½ uit 9) zegt genoeg over het slechte seizoen van het hele team.

We moesten dus in 2009-2010 weer een klasse lager uitkomen. De 3^e klasse die we nog goed kenden van een lang verblijf in de jaren 1995 t/m 2006. We behoorden in de poule op papier wel tot de sterkere teams, maar het verleden leerde ons ook dat promoveren moeilijk is. Toch leken we dit niet voldoende te beseffen, want de start van het seizoen was op z'n minst slap te noemen. De zwakke reeks met twee nederlagen in de eerste drie ronden werd keurig doorgetrokken en na weer twee nederlagen met een overwinning tussendoor stonden we zowaar ongedeeld laatste na 6 speelronden. Het degradatiespook was blijkbaar nog even blijven hangen na het vorige seizoen. We zouden niet het eerste team zijn dat twee jaar op rij zou degraderen, maar dit was toch wel een schande geweest. Zeker gezien de lamme manier waarop de meeste nederlagen tot stand kwamen. Gelukkig konden we het tij keren door in ronde 7 en 8 belangrijke overwinningen te boeken, waarmee we ons veilig speelden. Vooral de 7^e ronde tegen ASV II was een cruciale (en onverdiende!) overwinning. Uiteindelijk eindigden we op een vierde plaats met precies 50% van de match- en bordpunten. Maar een kleurloos seizoen was het allerminst in deze bizarre poule. Dit bleek ook tijdens de gezamenlijke slotronde waar voor elk van de 10 teams nog iets op het spel stond. Spelers die hun hoofd dit seizoen goed koel hielden waren Dinard en Norbert, beiden met 6½ uit 9.

De ambities voor het huidige seizoen 2010-2011 zijn gezien de ervaringen van vorig jaar weer een stuk realistischer. We zijn wederom als 2^e geplaatst op rating, maar dit biedt geen enkele garantie. Voorzichtig bovenin meedraaien en stiekem kijken of we kunnen promoveren lijkt een betere doelstelling. We zijn inmiddels weer gewend aan de 3^e klasse en dat bleek ook in de eerste 2 wedstrijden. Tegen teams waar we vorig jaar zeer onnodig slechts 1 matchpunt pakten, haalden we nu tweemaal de volle winst.

We staan er dus goed voor en het degradatiespook zal zich dit jaar hooguit in Rotterdam-Zuid vertonen!

Wel zou het prachtig zijn om weer in de 2^e klasse te spelen. Zeker na het schrijven van dit stuk, heb ik er weer zin in! En als het niet lukt dit jaar, dan doen we volgend jaar gewoon weer een poging. Ondertussen genieten we 9 maal per jaar van een prachtig mooie schaakdag met gezelligheid tot sluitingstijd; en dat is ook wat waard.

Ik ben er trots op deel uit te maken van dit schitterende vriendenteam!

Het team dat de kampioenswedstrijd tegen Promotie speelde.

De Jeugd en ASC

MIJN HERINNERINGEN AAN EEN TE VER VERLEDEN

Theunis Stelling

Natuurlijk, ik ben oud. Al meer dan 10 jaar raak ik geen schaakstuk meer aan. Meer dan 25 jaar ben ik geen actief spelend lid meer bij ASC. Spinnen en ander gedierte heeft op het schaakbord dat nog wel ergens in huis rondslingert vrij spel. En dan komt de vraag of ik in verband met het 75-jarig jubileum van de Alphense Schaakclub een en ander op papier kan zetten en dan vooral over mijn periode als jeugdschaakleider.

Gelukkig deed Fried mij een concept van deze prachtige jubileumuitgave toekomen. En dat hielp mij een beetje de feiten weer op een rijtje te zetten. Maar een waarschuwing vooraf: als historicus houd ik ervan om te werken met bronnen. Die had ik niet ter beschikking, want ja, je verhuist af en toe. Wat er dan wel eens gebeurt, laat zich raden. Ik probeer waarheidsgetrouw te zijn, maar vergeef mij eventuele onvolkomenheden.

Mijn eerste contact met ASC stamt uit 1975. Ik deed toen mee aan een jeugdschaaktoernooi, geheten de Alphense Jeugdschaakdag. In een ander conceptstuk las ik dat dat toernooi door mij bedacht en gearrangeerd zou zijn, maar dat klopt dus niet. Wanneer dat toernooi voor het eerst is gehouden, is mij onbekend, maar in ieder geval bestond het al voordat ik lid werd.

Lid werd ik in hetzelfde jaar. Het jubileumtoernooi met Hans Ree en Genna Sosonko waar in deze uitgave ook aandacht aan wordt besteed, maakte ik aan de zijlijn mee. Wat ik mij verder van de eerste contacten met de club kan herinneren, is dat er een bedaarde sfeer hing. Er was een groep schakers die zich erg goed vond en meende dat de club door moest stoten naar de landelijke competitie in de KNSB. Een loffelijk streven, echter jaar in jaar uit faalde het gezelschap in die opzet. Een plaats bij de eersten in de hoogste klasse van de Leidse bond was er altijd wel, maar dienden de promotiewedstrijden zich aan, dan zakte het Alphense vlaggenschip door het ijs.

Dan volgend jaar maar weer, was steeds het motto. Plaats voor zelfreflectie was er niet. Misschien waren sommigen wel niet sterk genoeg voor de landelijke competitie en was het nodig om jeugdspelers te trainen en klaar te stomen voor het eerste. Voor sommigen die bijna vast in het eerste speelden en meenden daarop ook recht te hebben, was dat een bedreiging. Wat ik mij herinner, is dat aan de meeste basisplaatsen niet kon worden getornd. Nu wil het geval dat er in die tijd wel een aantal grote talenten rondliep. Mijn gedachten gaan in eerste instantie uit naar Peter Passenier en Onno van Dijk en er zullen

er nog wel wat geweest zijn. Zelf was ik in die tijd tussen de 15 en de 20, maar ik kan me niet herinneren dat er ooit een fatsoenlijke jeugdtraining is geweest.

Overigens denk ik dat het een landelijk beeld was in die tijd. Schaken was een spel voor de ouderen en de jeugd moest zich maar eerst bewijzen. Slechts in hoge uitzondering had je een kansje. Het hoorde bij de bedaarde geest in veel clubs in plaatsen waar het generatieconflict van de jaren zestig nog moest beginnen.

Het is mijn overtuiging dat deze sfeer aan de wat rebelse periode van het Alphense jeugschaak (grofweg 1980-1990) ten grondslag heeft gelegen. De jeugd heeft de toekomst, de ouderen zijn niet altijd sterker dan de jongeren. Waarom moeten de jongeren hun speelkracht altijd maar bewijzen en hoeven de ouderen dat feitelijk nooit? Waarom zeggen ouderen altijd tegen jongeren dat ze nog veel moeten leren? Terwijl het diezelfde ouderen nooit lukte om de stap naar de KNSB te maken!

Een ieder heeft zijn eigen waarheid, maar botsen zou het later zeker. De jeugdafdeling bloeide, kende vele talenten en was op een gegeven moment groter dan de seniorenafdeling. Peter Passenier en mijn persoon hadden er de leiding van. Alles moest er voor wijken. Van mezelf weet ik nog dat ik in die jaren zelden een externe wedstrijd speelde. We richtten een jeugdblad op dat de naam Minimat kreeg. Naar ik me kan herinneren verscheen dit blad zes keer per jaar. Een hilarisch moment was er op een jaarvergadering waar de jeugd, wachtend op de prijsuitreiking, het aantal senioren oversteeg. Een ordevoorstel werd daardoor tot groot verdriet van de toenmalige bestuursleden aangenomen...

Verstoorde verhoudingen waren er het gevolg van en nu nog weet men zich dat te herinneren. In de voorbereiding van deze uitgave vroeg Fried mij om samen te komen bij Piet Wagenaar voor een gesprek. Fried had Piet gevraagd of hij bezwaar had tegen mijn aanwezigheid, waarop Piet had geantwoord dat hij nooit ruzie met mij heeft gehad. Het is overigens deze opmerking geweest die mij heeft aangezet dit stuk proza te schrijven.

Medio jaren tachtig werden de problemen overigens wel ernstiger. In die jaren liep het eerste team om allerlei redenen leeg en dreigde het weg te zakken in de anonimiteit. Het leidde een aantal malen tot crisisberaad, maar vooralsnog niet tot structurele oplossingen. Peter Passenier en mijn persoon verkasten naar LSG waar ze het beiden schopten tot het eerste.

Zelf ben ik in 1985 vertrokken. Militaire dienst noopte me het jeugdwerk opzij te leggen. Peter Passenier zette het werk nog enige jaren voort. Hij legde met Dinard en Dennis een basis voor het huidige succes van ASC. Met Wim Barenbrug en Nico Bode heb ik nog jarenlang de Alphense Jeugschaakdag georganiseerd. In totaal hebben we de 25 vol gemaakt. Naar ik meen was het toernooi in 2000 de laatste maal.

ASC kent vandaag de dag een sterke jonge generatie die in de KNSB bij tijd en wijle furore maakt. Een basis daarvoor is gelegd in die tijd. Vooral Peter Passenier verdient daarvoor alle lof.

Maar daarmee ben je er niet. Voortdurend moet je blijven werken aan nieuwe generaties, zeker voor een plaats als Alphen aan den Rijn. We hebben hier geen Hbo en universiteit. Talenten komen niet zoals in Leiden binnenwandelen. Jeugschaak moet daarom te allen tijde de volle aandacht blijven houden.

Doe je dat als vereniging dan is er een kans op continuïteit en een gegarandeerd eeuwfeest over 25 jaar.

Enige aanvullingen (van Fried Logemann) op de bijdrage van Theunis Stelling:

1) het jeugschaaktoernooi is gestart in 1974, zie bijdrage Henk de Kleijnen, en bestaat nog steeds, nu als deel van het Grand Prix toernooi van de LSB! Dit jaar 2010, de 36^e editie!

2) in het hierboven gememoreerde recente gesprek met Piet Wagenaar, inmiddels 89, bekende hij dat hij als voorzitter tijdens een Algemene Ledenvergadering ook werd verrast door een overmaat jeugd die een rookverbod eiste. Hij besloot toen de vergadering te beëindigen, zonder de motie in stemming te brengen, daar hij eerst een nadere bestudering van het probleem nodig achtte.

In werkelijkheid was men toen bang te veel leden, verstokte rokers, te verliezen.

Opmerkelijke leden en activiteiten

Ereleden van ASC   bijzonderheden, voor zover bekend.

Prof. Dr. H van der Linden (jaar?)

C. Brunt (1964)   Kampioen: 1936, 1939?, 1940, 1947, 1949, 1952, 1954, 1959, 1960, 1963

A. Post (1977)

**Prof. Dr. Jan Lambooy (1985) Kampioen: 1976, 1977
Voorzitter: 1973 - 1978**

Corry Koemans (1985)

Leden van verdienste van ASC

J.G. Kardol (1977)   Voorzitter: 1968 - 1971

Wim Barenbrug (1991)   Voorzitter: 1985 - 1989

Anton van der Kemp (1985)

Theunis Stelling (1985)   Kampioen: 1984

ASC-ERS OP (INTER-)NATIONALE TOERNOOIEN

Clement van de Laar

Wat doe je als je zomervakantie hebt? Juist, vakantie vieren en schaken! Er zijn in Nederland en de rest van Europa genoeg toernooien te vinden die zo'n 10 dagen duren. Door de tijd heen zijn er genoeg asc'ers en oud asc'ers er op uit getrokken om een weekje vrij te combineren met een potje schaak. Onderstaand stukje gaat over de toernooien waar ik allemaal in meegespeeld heb. Ik zal u niet doodgooien met analyses en resultaten, want die weet ik allang niet meer...

Hengelo. In deze Overijsselse plaats werd jarenlang het open NK schaken voor de jeugd gehouden. Verdeeld in verschillende leeftijdscategorieën kon een ieder strijden voor een mooi resultaat. Ik denk dat vanaf midden jaren 90 er elk jaar wel een delegatie Alphense jeugd naar dit toernooi is afgereisd. Gespeeld werd er in de grote zaal van het stadhuis van Hengelo. En gekampeerd werd op de camping de Waarbeek net buiten Hengelo. Hoe zag zo'n dag in Hengelo er uit?

Wakker worden op een veel te vroeg tijdstip, schaken, schaken, eten koken, afwassen, en voetballen op het terreintje bij de AKZO fabriek voor. Zo ging dat dan 7 dagen lang. Aan het eind van de jaren 90 werd het voetballen wat vaker vervangen door andere bezigheden zoals partijen analyseren met een paar kratten bier binnen handbereik. Gezelligheid gecombineerd met schaken.

Dieren. Nadat we Hengelo ontgroeid waren werd het open NK in Dieren het volgende toernooi wat jaarlijks op de kalender stond. We gingen naar Dieren vaak met een groep van 5 à 6 man. De exacte samenstelling kan ik me niet meer zo goed herinneren. Wouter Hennink en Lance Oldenhuis waren in ieder geval vaste klant. Gekampeerd werd op een boerenfamiliecamping net buiten Dieren. Er werd gespeeld in Theothorne; een grote

sporthal in het centrum van het Gelderse plaatsje.

Aangezien hier de partijen wel op een normaal tijdstip begonnen, konden we het de avonden daarvoor wat later maken. Langer analyseren, nog langer bier drinken. Hier werd wederom gezelligheid gecombineerd met schaken. Was het te laat geworden en speelde je geen fatsoenlijke pot? Voor straf aan de uiensoep!

Naujac sur Mer.

Dit is de eerste buitenlandse schaakvakantie. In totaal zijn we 3 keer afgereisd naar de schaakcamping van Internationaal Meester Jules Armas. Tijdens ons verblijf werd er een toernooi gehouden waar je je gewicht in wijn kon winnen. Dat betekende dat je de strijd aan moest gaan met van die zwaarwegende grootmeesters. Dennis Helvensteijn wist eenmaal een derde plaats te behalen, dus hij mocht aardig wat flessen Medoc wijn mee naar huis nemen! De volgende ASC en oud ASC leden hebben wel één keer of meerdere keren meegespeeld: Dennis, Dinard, Wouter H, Wouter D, Clement, Alexander, Paul, Lance en Hugo.

Ingang camping La Rochade

Naujac sur Mer is een kustplaatsje in de Franse wijnstreek Medoc, gelegen zo'n 40 km boven Bordeaux. Op de camping stond onder andere een groot schaakbord en werden de hele zomer door trainingen en simultaans georganiseerd. Voor deze evenementen werden dan ook bekende Grootmeesters uitgenodigd zoals Loek van Wely en Friso Nijboer. Verder werd op de camping een barbecue georganiseerd waar je van (verbrande) Merguez worstjes kon genieten. Gelukkig was er genoeg wijn aanwezig om ze weg te spoelen. Tijdens het verblijf op de camping/toernooi doe je ook verschillende contacten op. Wij maakten kennis met een Duitser uit het Oost-Duitse Apolda. Nadat hij ook 2 jaar achter elkaar met zijn gezin op de camping stond, nodigde hij Wouter en Clement uit voor de Apolda Open. Dit was een weekendtoernooi van 7 rondes. (zie hieronder) In het plaatsje Naujac was verder weinig te doen. De dichtstbijzijnde supermarkt was 10 km rijden en het strand was dan weer 5 km de andere kant op. Toch is dit een leuke vakantie voor mensen die van schaken en mooi weer houden!

Bezoek aan de Faker See en Apolda Open.

Aan het eind van de zomer 2002 trok ik er samen met Wouter Hennink op uit voor een korte vakantie in Oostenrijk met aangrenzend het schaaktoernooi in Apolda. In Oostenrijk speelden de Alphenaren Jeroen Frijling en David Rutten mee met de

Faakersee Open. Wouter en ik zochten ze op om eens te kijken hoe het ging. Toen we aankwamen ging het niet best met de heren. Een voedselvergiftiging zorgde voor buikgriep. Gelukkig hadden zij er niet al te lang last van en was ons bezoek niet voor niets geweest. De volgende dag hebben we alweer een Alpencol beklommen. Na dit 5-daagse bezoek in Oostenrijk reisden Wouter en ik door naar Apolda; een plaatsje in Oost Duitsland zo'n 30 km ten oosten van Erfurt. Onderweg naar Klagenfurt nog gehinderd door een Oostenrijkse agent die vond dat ik niet mocht inhalen. "Herr van de Laar, Sie haben ein fehler gemacht" moet ik nog steeds aanhoren. Uiteindelijk waren we ruim op tijd in Apolda waar we onze gastheer Harald ontmoette. Harald, die we tegenkwamen in Naujac, heeft een mooi huis op een heuvel aan de rand van Apolda waar wij logeerde. Het toernooi werd gehouden in de stadthalle van Apolda.

Het dorp Apolda had nog een typisch Oost-Duits karakter. Er stonden veel vervallen gebouwen leeg die opgekocht en opgeknapt moesten worden. In Apolda was ook een oorlogsmuseum aanwezig wat we bezocht hebben. Harald wist veel te vertellen over de geschiedenis en dan met name over Oost-Duitsland. 's Avonds analyseerden we in de plaatselijke kneippe de partijen onder het genot van een typisch Thuring's streekgerecht. Dit uitstapje was weer een mooi voorbeeld hoe je cultuur en natuur kunt combineren met schaken!

De speelzaal. Stadthalle van Apolda

Olomouc. In de eerste week van augustus wordt de Olomouc Open gehouden. Een groot internationaal schaaktoernooi in deze mooie oude Tsjechische stad. Voor het eerst gingen we in 2003 naar dit 9 ronde durende toernooi. Totaal zijn er 3 jaar achter elkaar Alphenaren naar dit toernooi gegaan.

Om 18:00 uur vertrok vanaf Utrecht de trein naar Frankfurt. Vanaf Frankfurt de nachtelijke reis naar Praag. Aangekomen in Praag overstappen op de "boemel" naar Olomouc. Om half 2 ingecheckt in ons hotel, tevens speelzaal. Toen maar eens het stadje gaan verkennen. Even een internetcafé bezocht om de mail te checken om te kijken of oud clubgenoot Lance al in de buurt was. Hij was vanaf Amsterdam met een goedkope bus meegereisd naar Polen, om vervolgens te gaan liften naar Olomouc. Geen bericht van Lance, geen idee wanneer hij zou arriveren. Vijf minuten later, net voordat we de donkere kelder van het internetcafé wilden verlaten kwamen we een bekende tegen. Juist, Lance! Daar moest op gedronken worden. Het toernooi begon een dag later met koppijn.

Ikzelf heb 2 keer meegespeeld in Tsjechië. Vaak haalde ik wel redelijke resultaten. Wat ik me kan herinneren is een remise tegen een Bulgaarse IM die qua rating op z'n retour was en een remise tegen een Indisch jeugdtalent. Van de andere ASC'ers weet ik o.a. nog de laatste ronde van Martin die een IM met z'n bekende rommelspel van het bord mepte. De organisatie had deze uitslag niet verwacht en vulde per abuis de verkeerde uitslag in. Toen dit opgemerkt werd was Martin samen met Ada al lang weg richting het Reuzengebergte waar zij nog een weekje gingen wandelen. Uiteraard hebben wij die uitslag wel even gecorrigeerd.

Wouter Hennink had ook een goede tactiek om zijn fide-rating te laten stijgen. Na 12 zetten bood hij remise aan tegen de sterkere opponent. Vaak werd het aangenomen en wanneer er door gespeeld werd frommelde Wouter naar de winst.

Wat was er verder te doen in Olomouc? Omdat het toernooi begin augustus werd gehouden was het er vaak lekker warm weer. Het centrum van dit oude stadje was ongeveer een kilometer lopen. Eenmaal daar aangekomen vond je een plein met monumenten en oude kerken. Uiteraard waren er allemaal restaurantjes waar je lekker kon eten. Vooral het potje met vet van Wouter Hennink was een aanrader! (Not)

Een straatje verder lag de uitgaansstraat met discotheken en cafe's. Discotheek Varna hebben we vaak bezocht, zelfs tot zonsopgang. Om een beetje bij te komen lag er aan de rand van het centrum een groot park om lekker te relaxen.

Op de rug gezien van links naar rechts: Lance Oldenhuis, Wouter Hennink, Clement van de Laar en Jeroen Frijling. In gezicht te zien: Ada van der Giessen, Erik van Tooren, Dinard van der Laan en Wouter Dambrink. foto: Martin van Gils

Tot slot: Geraardsbergen

De laatste jaren komt het er niet meer van om een toernooi van een dag of 10 te spelen in het buitenland. Tegenwoordig heeft iedereen een vaste baan, een partner en dan komt het er niet meer zo snel van om je vrije dagen op te maken aan schaken. Een weekendje daarentegen gaat nog wel. Zo ben ik met samen met Eveline naar Geraardsbergen gegaan waar een rapidtoernooi was dat maar 2 dagen duurde. Martin speelde samen met Ada ook mee. Het onderkomen waar ik met Eveline gelukkig maar één nacht verbleef was verschrikkelijk. Via de organisatie kon je een "vakantiehuisje" huren net buiten Geraardsbergen. Het krakkemikkige huis viel bijna uit elkaar, zat vol met ongedierte, kakkerlakken, spinnen en alles zag er smerig uit. Gelukkig onweerde het die

nacht niet al te hard en konden we toch nog een beetje slapen in dit horror huisje gelegen aan de “Verloren Hoek”. De volgende dag was ik gelukkig wel scherp achter het schaakbord. Ik won een paar partijen van sterke spelers wat me nog een prijsje opleverde.

In 2008 zijn we nogmaals naar Geraardsbergen geweest. Nu was Dinard met zijn vrouw Marlene ook van de partij. We logeerden nu in een mooi hotel een plaatsje verderop. Dat was een stuk comfortabeler dan die bouwvallen aan de “Verloren hoek” van de vorige keer.

Het toernooi werd gehouden in een abdij, zo halverwege de bekende “muur” van Geraardsbergen. Geraardsbergen is natuurlijk een echt Vlaams wielerdorp. Veel wielertoeristen komen hier naartoe om de steile Muur te beklimmen. Verder staat er op het plein nog een “Manneken Pis” beeldje. Volgens de inwoners is dat de originele en niet die, die in Brussel staat.

Zo ziet u maar dat een schaaktoernooi goed te combineren valt met een vakantie. Cultuur, natuur, strand, bergen; van alles en nog wat is voorbij gekomen in dit stukje. Zo beleefden Asc'ers hun schaakvakanties. De bovengenoemde toernooien vonden plaats in de periode 1993 t/m 2008.

ASC & de toekomst

Een schaakdroom voor de toekomst

Gilbert Baudet

Wij zijn terugkijkers. Natuurlijk, wij hebben geen keus, wij kunnen niet anders. Natuurlijk kijken wij achterom. Maar zoals het de vrouw van Lot overkwam, zo ver zal het met ons niet gaan. Deze antieke dame werd veranderd in een zoutpilaar, omdat zij, terwijl zij op de vlucht voorwaarts was, achterom keek en de puinhopen zag van de stad die zij met haar man en haar beide dochters die ochtend verlaten had. Schakers worden niet Bijbelvast geacht, vandaar die korte samenvatting van een tragisch lot.

In een jubileumuitgave is terugkijken een leuke sport op zichzelf. Oude foto's en oude uitslagen, oude verslagen van heroïsche partijen, prachtig is het allemaal. Nostalgie geeft lekkere gevoelens; het geeft soms een kick, maar bij tijd en wijle roept nostalgie ook een traan in een ooghoek wakker. Wat geweest is, was mooi en als het minder mooi is geweest, dan doet het nu toch minder pijn. Anders pijn in elk geval. Daarom heeft nostalgie een zwaan – kleef – aan – effect. Nostalgie heeft zelfs een eigen net op de digitale televisie. De vrouw van Lot die in een zoutpilaar veranderde, begon er te vroeg mee, toen zij zich nog kon branden aan haar herinneringen.

De oude Griekse zanger, dichter, lierspeler Orpheus was ontroostbaar toen hij zijn muze, zijn vrouw Euridike, aan de dood verloren had. Hij huilde, kermde, schreeuwde zijn ellende uit tegen het water en tegen de bomen, tegen de grond en tegen de lucht. Zijn tranen liepen onophoudelijk uit hem weg. Zo erg dat zelfs de goden er geen raad mee wisten. In vergadering bijeen besloten zij dat Orpheus zijn overleden vrouw mocht ophalen uit het dodenrijk. Hij hoefde zich aan slechts één voorwaarde te houden. Eén enkele bindende voorwaarde. Hij mocht niet omkijken. Niet omkijken naar haar, zijn innig beminde, die achter hem aan ging, het aardse leven tegemoet. Maar Orpheus, de oen, hij kon de simpele opdracht niet vervullen. Hij kon het niet volhouden om niet te kijken, besprongen als hij werd door angst en twijfel of het wel allemaal goed zou komen. En daarom ging het mis. Hij keek om. Hij werd geen zoutpilaar, maar zij viel terug in het dodenrijk.

In een jubileumnummer kijken wij terug. Maar wij verschillen fundamenteel van mevrouw Lot en van Orpheus. Zij wilden het verleden doen herleven en dat kan nu eenmaal niet. Voorbij is voorbij. Euwe komt niet meer terug. Aljechin ook niet. Botwinnik ook niet. Smyslov, Tal, Petrosjan, Stein, Keres, Bobotsov, Portisch, Van Scheltinga, Cortlever, O'Kelly, Hein Donner, Fischer, Bent Larsen, Van den Berg, zij

komen niet meer terug. Ook Lasker, Réti en mijn grootvader Baudet die bij de wereldtop van zijn tijd hoorde, ook zij komen niet terug. Maar het is wel leuk om bij gelegenheden nog eens hun namen te noemen. Hun partijen na te spelen. Hun tragiek op te roepen en je in te denken hoe zij zich hebben gevoeld. Die grote namen, hier en daar nog terug te vinden in clubnamen van tegenwoordig, zij hebben de schaaksport op de kaart gezet, om het eens populistisch te zeggen.

Belangrijker vind ik dat zij allemaal hun bijdragen hebben geleverd aan de maatschappelijke erkenning van de schaaksport als denksport en niet zomaar als een loos spelletje. Daarom mag de lezer nu ook van de schrijver verlangen dat hij zijn denkvermogen inzet om vooruit te kijken, de toekomst in. Het verleden moet hem te gemakkelijk zijn. Wanneer we de toekomst beschouwen, dan zien wij binnen enkele jaren een door fusie met twee buurgemeenten veel groter Alphen aan den Rijn, uitgegroeid tot een gemeente met meer dan 100.000 inwoners. Daarin tel ik op dit moment twee schaakclubs. Qua aantal leden beide ondermaats, onder het niveau dat je moet halen om de toekomst zorgeloos tegemoet te zien.

Wat ons te doen staat, is huisschakers motiveren en inspireren.

Wij moeten duidelijker over het voetlicht brengen dat schaken op een club, met een mens tegenover je, echt veel leuker is dan schaken tegen een stomme computer. Met een computer drink je niet halverwege een biertje, met een computer kun je niet lachen om je eigen blunders. Voor een beetje leuk schaken heb je geen cocaïne nodig. Een lijntje naar de turnsport hoeft dan ook niet te worden gelegd.

Wij moeten zoveel aan opleiding en training doen dat jonge schakers een rol van betekenis kunnen spelen in regionale en landelijke kampioenschappen.

Wij moeten proberen in een middelgrote stad die wij gaan worden, spelers uit de top honderd van Nederland binnen halen. Daartoe moeten wij sponsors vinden die het interessant genoeg vinden om hun naam te investeren in Alphen aan den Rijn.

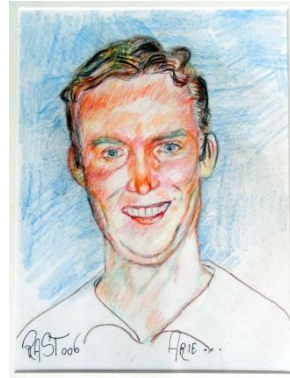
Sponsors hebben publiciteit nodig. Dat is hun enige dagelijkse voedsel. Het moet mogelijk zijn om kranten, huis – aan – huisbladen te interesseren. Kranten en huisbladen raken alleen maar geïnteresseerd als je ze aan een primeur kunt helpen. Dan kunnen ze een concurrent een vlieg afvangen. Zeg bij al deze gedachten niet dat het niet kan. Ook niet dat het allemaal al geprobeerd is en dat zoiets in Alphen niet levensvatbaar zou zijn. Wij zijn lauw Loenen niet!

Ooit zat ik in een stad in het Noorden des Lands op een club in de NOSBO, de regionale Noordelijke Schaakbond, die SC Groningen heet. In mijn tijd een club van nauwelijks wat. Ze speelden regionaal niet eens in de eerste klasse. Professionalisering ging vrijwel geheel aan hun aandacht voorbij. Liever zaten ze te klagen dat het allemaal niet bestede moeite was en zo voort. Nu zijn wij dertig jaar verder. Moet je nu eens kijken. Bovenaan in de Hoofdklasse van de KNSB, met behoorlijk uitzicht op de landstitel.

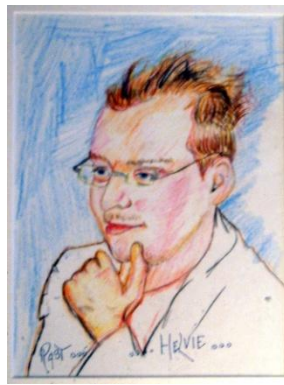
Het kan dus wel!

Tenzij je liever in een zoutpilaar verandert natuurlijk.

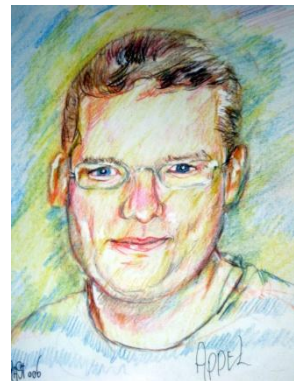
Het 1^e team 2006, getekend door Roel Steinhart

T.M.W. (Martin van Gils)   Arie (Wouter Hennink)

Cle (Clement van de Laar)   Helvie (Dennis Helvensteijn)   Jozef (Wouter Dambrink)

Norbie (Norbert Janssen)   Zoon van Henk (Paul de Vries)   Appel (Dinard van der Laan)